

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/28

V legislatura

Any 2000

Núm. 29

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.

Sessió celebrada dia 2 de maig del 2000

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1761/00, de l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conreu tradicional de taronges a la vall de Sóller. **(Decaiguda)** 1195
 - 2) RGE núm. 1762/00, de l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a maniobres militars del sud de l'illa de Mallorca. **(Decaiguda)** 1195
 - 3) RGE núm. 1677/00, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes al sector agrícola ramader en relació amb la sequera. 1195
 - 4) RGE núm. 1901/00, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular, relativa a prioritització de variants de carreteres. 1198
 - 5) RGE núm. 1679/00, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a carretera entre Inca i Alcúdia. 1199
 - 6) RGE núm. 1906/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla director sectorial de
-
-

- transports. 1200
- 7) RGE núm. 1905/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla director sectorial de telecomunicacions. 1200
- 8) RGE núm. 1900/00, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a "dinar de ses faves" a l'Hospital Psiquiàtric. 1202
- 9) RGE núm. 1902/00, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges de protecció oficial en règim de lloguer. 1203
- 10) RGE núm. 1899/00, de l'Hble. Sra. Diputada Margarita I. Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a catalogació de llocs de feina. **(Decaiguda)** 1204
- 11) RGE núm. 1888/00, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a legalitat de la convocatòria del borsí d'interins. 1204
- 12) RGE núm. 1903/00, de l'Hble. Sr. Diputat Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incompliment dels convenis entre l'Ibanat i els propietaris de la costa sud de Ciutadella de Menorca. 1205
- 13) RGE núm. 1904/00, de l'Hble. Sr. Diputat Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incompliment dels convenis entre l'Ibanat i els propietaris de la costa sud de Ciutadella de Menorca. 1206
- 14) RGE núm. 1907/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a construcció d'habitatges familiars en sòl rústic. 1207
- 15) RGE núm. 1680/00, de l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a refugi de Binifaldó. 1208

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 1186/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transformació de sòl rústic per a ús residencial. **(Ajornada)** 1195

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 1342/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a readmissió del personal acomiadat improcedentment. 1209

IV.- COMPAREIXENCES:

- 1) Del Molt Hble. Sr. President del Govern de les Illes Balears, per tal d'informar sobre les acusacions vessades contra l'anterior executiu relatives a un suposat espionatge polític (RGE núm. 1425/00). 1216

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començarem la

sessió plenària corresponent al dia d'avui, i prèviament la Mesa ha acordat expressar la seva felicitació al fins ara portaveu del Grup Popular, el Sr. Jaume Matas i Palou, pel seu nomenament com a ministre de Medi Ambient del Govern d'Espanya, felicitació que feim extensiva als membres del Grup Popular d'aquesta cambra.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 1186/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transformació de sòl rústic per a ús residencial.

El segon aspecte extraordinari d'aquest ordre del dia és demanar a les senyores i als senyors diputats si estan d'acord en el fet d'ajornar la interpel·lació 1186, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a transformació de sòl rústic per a ús residencial, ajornar-la a la propera sessió plenària perquè aquesta sessió no sigui excessivament carregada.

Estan d'acord amb aquesta alteració de l'ordre del dia? Moltes gràcies.

Idò acceptada aquesta alteració de l'ordre del dia passam al torn de preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 1761/00, de l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conreu tradicional de taronges a la vall de Sóller.

La primera, 1761, ajornada de la sessió anterior, és la relativa a conreu tradicional de taronges de la vall de Sóller, que formula l'Hble. Diputada Sra. Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

No?

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Sr. President, demanam l'ajornament d'aquestes d'agricultura, donat que el conseller no ha arribat.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, com sap el Sr. Conseller de Presidència l'ajornament pot ser per una sola vegada. Per tant, aquesta pregunta quedaria decaiguda i, en tot cas, la tornarien a formular en els mateixos termes quan ho considerin oportú.

I.2) Pregunta RGE núm. 1762/00, de l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a maniobres militars del sud de l'illa de Mallorca.

Segona pregunta, 1762, també ajornada de la sessió anterior, relativa a maniobres militars del sud de l'illa de Mallorca, que formula l'Hble. Diputada Sra. Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

També el mateix cas.

I.3) Pregunta RGE núm. 1677/00, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes al sector agrícola ramader en relació amb la sequera.

I la 1677, que també correspon a Agricultura, Sr. Font...

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, Sr. President. A mi m'agradaria que formalment em deixàs fer la pregunta. És a dir, el que és impossible o el que no és presentable és que aquest govern es passi aquesta darrera setmana insultant la gent del món rural, que realment no són pagesos, que aquesta pregunta estigui feta de fa 15 dies i que resulti que s'ajorna, que estic d'acord perquè és el Reglament, i no es torni a comparèixer aquí per contestar els temes de la sequera, això fa empeguir. Vostès facin el que vulguin.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. La pregunta, per absència del conseller d'Agricultura, també queda decaiguda i es tornarà a formular.

Sí, Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Sí, no sé per quin torn, però el que passa és que... No, tampoc no entenc la intervenció del Sr. Font, perquè del que jo estic empeguent és de les seves actituds. Ara m'acaben de dir per part dels serveis de la casa que ha telefonat que està retingut i no pot arribar. Ara mateix m'ho acaben de dir, perquè ell sap que la seva obligació és estar aquí i hi volia estar. El que passa és que hi ha a vegades determinades causes que ho fan impossible, i jo crec que els diputats del Grup Popular ho haurien d'entendre i el que no haurien de fer és aquesta demagògia que fan.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sr. President, jo accept que si volen fer la pregunta al final, la facin. Res de demagògia, res de demagògia. Jo vull parlar de les xifres i la situació de la sequera. Per a mi, Sr. President, no hi ha cap inconvenient, quan surti d'aquí on és el conseller aturat per mor dels cotxes, si es pot passar a la darrera, l'hi passem, perquè crec que és un tema que seria important que el Parlament de les Illes Balears realment el tractàs avui.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font, però és facultat meva prendre aquestes decisions. Per tant, miri per on, amb aquesta intervenció o amb aquestes intervencions un tant irregulars, podrem tractar la tercera pregunta, relativa al sector agrícola...

La segona pregunta està decaiguda, com he dit abans; estam a la tercera pregunta, relativa a ajudes al sector agrícola ramader en relació a la sequera, que formula l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, que té la pregunta.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

Senyores diputades, senyors diputats, membres del Govern, conseller d'Agricultura, des de fa ja bastants setmanes aquest grup, el Partit Popular, entrà una pregunta per veure quines ajudes vostè posaria en marxa, i el Govern de què vostè forma part, per mirar de palliar les pèrdues molt importants que pateix el sector.

La veritat és que quan li vàrem demanar..., vàrem entrar aquesta pregunta, que també li vàrem demanar una compareixença per via d'urgència, que encara no s'ha produït, per explicar també la mateixa qüestió, vostè ha sortit i ha denunciat tota una sèrie de coses. Jo crec que també ha dit que aquest parlamentari que ara els parla i aquest grup havien donat unes xifres que no eren les correctes, és a dir, que havíem fet demagògia i que havíem inflat les coses.

Jo li deman aquí, davant tot el Parlament, quines ajudes hi haurà per al sector degut a la sequera que pateix.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sr. Conseller d'Agricultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Joan Mayol i Serra):

Gràcies, Sr. President. Vull començar lamentant el meu retard, ocasionat pel trànsit i del qual he intentat advertir telefònicament la Sala, però m'ha estat impossible.

Bé, efectivament, sobre el tema de la sequera, que és d'una gravetat extrema, hi ha hagut per part del Grup Popular i per altres entitats afins exageracions extraordinàriament consistents. S'ha arribat a llegir que hi ha hagut més de 2.000 milions de pèrdues en cereal quan la producció normal anual d'aquest producte és de 1.150 milions. Per tant és difícil que es puguin estimar les pèrdues en una quantitat quasi del cent per cent superior a la producció anual que tenen les Illes Balears.

El Govern va elaborar un pla tècnic de xoc contra la sequera agrària en el qual han participat tècnics de la Direcció Provincial del Ministeri d'Agricultura, als quals des d'aquí vull agrair la

seva ajuda, que inclou tota una sèrie de mesures. Pas a relacionar-li les més importants.

Es va incrementar la retirada de terrenys de cultius herbacis emparats per subvenció del 20%, que és el normal, al 50% i es va allargar el termini corresponent perquè els agricultors s'hi poguessin acollir. Es va permetre, tan prest com va ser possible, el pasturatge en els sementers subvencionats per tal que no hi hagués bestiar amb necessitats alimentàries mentre existia producte al seu abast. S'han arbitrat ajudes per a l'alimentació; li recordaré que a la sequera de l'any passat per primera vegada el bestiar oví i caprí d'aquesta comunitat va ser emparat per una ajuda extraordinària per mor de la sequera i s'ha programat una ajuda similar per a finals d'estiu d'aquest any, ja que d'acord amb les organitzacions agràries és el moment tècnicament més adient.

Per altra banda, en els temes de sequera hi ha tota una sèrie de fenòmens que no poden ser quantificats abans de l'època normal de collita; per tant, seria difícil preveure actuacions concretes abans que realment s'hagi pogut fer caixa, s'hagi pogut comptar. En canvi sí que hi ha un sector que no pot esperar, i és el sector de l'alimentació del bestiar. En aquest sentit, les plantes dessecadores comencen a fer feina el primer d'abril, i per tant ja durant la primera quinzena d'abril es va enllestir l'expedient de compra d'aquest aliment subvencionat, es varen publicar els anuncis i avui, precisament d'aquí a tres quarts d'hora, s'obriran les pliques per a l'adquisició d'aquest aliment subvencionat que arribarà a les illes de Menorca i Mallorca sense cap sobrecost respecte del transport des de la península. Això és la primera vegada que passa i és un tema del qual ens sentim també bastant satisfets.

Dijous passat es va publicar en el *Butlletí Oficial* una nova línia de crèdits subvencionats per a la sequera que té la particularitat de ser directament als agricultors i no a les entitats bancàries, cosa que creim que facilitarà els tràmits i, sobretot, evitarà que els crèdits quedin relacionats amb assegurances de vida i amb altres negocis bancaris, com havia passat en anteriors ocasions.

També hem aprofitat per tornar a donar una empenta al tema d'aigües depurades i, una vegada inclòs en el Pla i presentat a Madrid, el ministeri va acceptar constituir la comissió mixta, que fins ara no havia existit, i va expressar la seva voluntat d'elevat el protocol existent a la fórmula de conveni, que genera obligacions jurídiques i que, per tant, creim que serà molt beneficiós per a la comunitat autònoma. És cert que no és un tema que s'hagués de lligar exclusivament a la sequera, però també és cert que si de la sequera podem treure qualque cosa positiva com és accelerar aquest pla, és positiu. No hem actuat de manera diferent d'altres comunitats autònomes, que han fet planejaments similars, exactament iguals que el que li acab de relacionar.

També el Pla va ser presentat al ministre d'Agricultura, i les peticions concretes que dins el Pla hem formulat al ministre han estat -a l'actual ministre d'Administracions Públiques, per cert- se li va demanar que s'avanci el pagament d'ajudes de la PAC al 15 de juliol, especialment en relació als cultius herbacis i

primes ramaderes; que s'arbitri una línia d'ajudes excepcionals per a l'adquisició i transport d'aliments de bestiar: cereal pinso, aliments de volum, pinsos composts i farratges secs; que es dicti una exempció de tres anys per a la contribució rústica i pecuària, l'IBI; que es faci una exempció o reducció de la Seguretat Social agrària als agricultors per compte propi, aliè o autònoms; que es mantengui la rebaixa de mòduls d'IRPF aplicada per la sequera del 99, i que hi hagi ajudes específiques per a llavors certificades per a sembra pel risc que la mala collita deixi sense llavors viables els agricultors més afectats. La major part d'aquestes propostes varen ser oralment acceptades pel ministre, excepció feta de l'exempció de l'IBI i l'exempció de reducció de la Seguretat Social agrària, que va veure molt problemàtica. De fet no és una decisió del Ministeri d'Agricultura, però nosaltres insistirem en el fet que la situació d'enguany justificaria aquestes mesures excepcionals.

Atrament s'ha fet també...

EL SR. PRESIDENT:

Senyor..., Sr. Conseller, no estam en una interpellació. Duen 6 minuts 31. Els donaré per acabar un minut a cada un després, però per favor...

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Joan Mayol i Serra):

A mi em bastaran 30 segons, Sr. President, però crec que el tema justifica una miqueta d'extensió.

S'ha obert una línia de divulgació d'interès de les assegurances agràries entre els agricultors que no necessit explicar al Sr. Font, i s'ha constituït una comissió de seguiment del Pla que es reunirà dijous horabaixa amb la participació de les organitzacions agràries que vuguin assistir-hi.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Font, un minut, i Sr. Conseller, un minut per tancar, i quedarà substanciada aquesta pregunta.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, Sr. President. Jo és que em pensava que no havia gastat més que 45, 50 segons, però vaja, si ho he d'ajustar...

Jo, Sr. Conseller, li agraeix que rectifiqui aquí, vostè, avui, que els 500 milions per a les aigües depurades no eren per a la sequera, perquè ja està bé de riure's dels pagesos.

Els 500 milions de pessetes que vostè deia d'aigües depurades no van a la sequera, Sr. Conseller, i està bé que ho rectifiqui.

Per altra part li torn a dir que les pèrdues en el sector, dins el tema del cereals, són de 2.276 milions de pessetes, vulgui o no vulgui, i no els dic cap mentida. En tema de bous de llet, vaques són 533 milions de pessetes el que costarà el sobrecost, i si vol que li digui per tones, li ho puc dir. Vostè sap que hi ha

6.500 vaques lleteres, vostè sap que fan 37 milions de litres de llet, vostè sap que de fibra bruta se'n mengen 35.500 tones, el preu normal posat a la ramaderia eren 8 pessetes per quilo, i vostè sap que el sobrecost que durà això seran unes 23 pessetes; de 8 a 23 hi ha 15 pessetes, que si les multiplica per les 3.500 tones aquí hi ha 533 milions de pessetes. En tema de boví vostè sap que hi ha 12.000 caps de boví. Entre pinso i palla vostè sap que ha de menester 400 quilograms de palla, un bou, durant l'any més 1.500 quilos de concentrat els mascles, i les femelles 1.200, només de concentrat, i vostè sap que el cost de palla de 15 pessetes de diferència pel sobrecost seran 72 milions de pessetes.

Jo li puc assegurar, Sr. Conseller, que el vull ajudar en aquest tema, i no li dic mentides sobre aquest assumpte, maldament el vicepresident digui "fuera" i tot el que vulgui, perquè aquest tema és bastant més seriós i vostè té un problema de la sequera de 3.826 milions de pessetes, i en una cosa que coincidesc amb vostè és que no podem avaluar encara, per exemple, què passa amb els fruits secs; tots podem estimar que està sobre un 20, un 30% però no els podem avaluar exactament. No els fic dins aquest doblers. I per altra part vostè sap que els fruits secs encara serà pitjor l'any que ve, perquè les brotades no seran les mateixes degut a la sequera d'enguany, l'any que ve encara hi haurà pèrdues, de la sequera d'enguany.

Jo el que li vull dir, Sr. Conseller, és que els seus 500 milions de pessetes que posa, que 40 són de crèdit subvencionar que els pagesos ja no saben com han de tornar els de l'any passat, no serveixen per a res, i crec que seria possible, si vostè volguessin agafar les xifres reals, asseure's amb la pagesia i arribar a un acord. Jo sé que vostè no té tots els doblers del món, però vostè el que té en aquest moment és la caparrudesa de no reconèixer que, a la gent pagesa, vostè li ha donat l'esquena. Fins i tot aquests dies aquest govern ha insultat la gent pagesa, l'heu insultada tots, fa empegueir el que han fet aquests dies.

I per acabar, Sr. President, el que jo diria al Sr. Conseller és que el que hauria de fer és, quan li passi una altra cosa és no sortir quan ja han passat quatre mesos. Vostè sap que hi ha sequera del mes de gener i el mes de desembre, i vostè el que va dir del mes de gener, a finals de gener, passat Sant Antoni, és que encara plourà, i vostè ocupa una cadira que, per ocupar-la, s'ha de ser bastant més seriós. El mal de la sequera són 3.800 milions de pessetes i m'agradaria que ens digués què pensa posar més, a part de l'engany que havia posat dels 500 milions per a aigües depurades.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sr. Conseller d'Agricultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Joan Mayol i Serra):

Gràcies, Sr. President. Jo lament que es vulgui fer el grau de demagògia i de falsedat que utilitza el Sr. Font habitualment a les seves intervencions. La producció anual total de cereal gra a les Illes Balears està valorat pels tècnics, que en saben més que vostè, en 1.150 milions de pessetes; per tant, difícilment n'hi pot haver 2.000 de pèrdues. A vostè, li poden haver donat el que vulgui però, senyor meu, els tècnics han donat aquesta valoració. Si vostè té tècnics que li passin papers directament, ja ens en cuidarem, si vostè té tècnics que li passin papers directament.

Llavors ens parla de bous de llet, bous de mala llet, eh? Llavors ens mescla les vaques, les pèrdues d'aliment de les vaques, llavors les pèrdues de les vaques. Clar, si vostè va sumant les mateixes quantitats un parell de vegades lògicament arribarà a xifres astronòmiques.

Senyor meu, vostè va fer una proposta perquè féssim una ajuda directa, que vostè sap perfectament que és impossible amb la legislació europea, de 60.000 pessetes per hectàrea. A qui protegeix?, als que tenen 1.000, 2.000, 3.000 hectàrees, o als pobres agricultors que tenen moltes dificultats per treure endavant les seves explotacions? Sr. Font, es deixi de demagògia i li agraeix molt la seva ajuda, però si va en la línia que està demostrant darrerament la rebuig.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 1901/00, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular, relativa a prioritització de variants de carreteres.

Passam a la pregunta número 4, 1901, relativa a prioritització de variants de carreteres, que formula l'Hble. Diputat Sr. Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular.

Sr. Font, per favor, guardi silenci.

Té la paraula (...)

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, senyor conseller, fa set mesos li vaig formular una pregunta en relació a la variant nord d'Inca, i també li vaig dir que fes feina tranquil, que feia 100 dies que vostè governava i que li donava un marge de temps suficients perquè poguessin planificar el futur de les variants, no tan sols la d'Inca sinó jo diria de totes les Balears.

La seva resposta em va complaure: va dir que aquest tema de les variants era prioritari per a aquest govern i dur-lo endavant en aquesta legislatura. Bé, transcorreguts set mesos després, la meua pregunta és la següent: Han començat els treballs per prioritzar variants de carreteres tal com va anunciar el Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rotger. Sr. Conseller d'Obres Públiques, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, en aquest moment s'està treballant en la redacció per modificar el Pla de carreteres per preveure les que no estaven incloses. Per exemple, hi ha part de la variant nord d'Inca; també n'hi ha, per exemple, a llocs que potser no per tant de trànsit però sí per posició són importants, com és Cala Blanca, i aquesta feina es fa i, com sap bé, una modificació del Pla de carreteres es posarà a informació pública i passarà a audiència dels ajuntaments perquè puguin alllegar el que considerin pertinent.

De totes maneres en aquest moment s'estan desenvolupant ja en el Pla de carreteres i en els convenis estan incloses una sèrie de variants, que és la variant de Vilafranca, la ronda nord de Ciutadella, la ronda de Son Cervera, la variant de Capdepera, la variant de Lluçmajor, variant de Son Ferriol, variant de Santa Eulàlia, variant d'Inca, variant d'Andratx sud, pràcticament quasi totes estan, o algunes, ja en execució, com és la de Ciutadella i altres estan ja adjudicades, i després dins els pressupost ordinari de carreteres hi ha les variants de Sant Antoni, ronda de Son Cervera, variant d'Alcúdia accés al Murterar, la ronda de Maó, que és el tercer carril de pujada del port, i accés a S'Arracó, que aquestes estan incloses dins els pressuposts que estan ja en obres, però les que no estaven contemplades en el Pla de carreteres s'inclouen en aquest moment i jo esper que en un termini molt curt de temps podrem presentar aquesta feina.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Rotger, vol intervenir?

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Sí, bé, em complau una vegada més, però m'agradaria que aviat sigui abans de l'estiu, que ens poguéssim convocar, als ajuntaments afectats, i també vull recordar-li -que vostè ho sap més que jo- les complexitats d'aquests projectes: licitació, expropiació, al·legacions...; per tant, jo li deman que dins aquest pla de carreteres que a tots tant ens preocupa, per la meua banda, com a modest diputat, li he de dir que és important el Pla de carreteres en línies generals, però les variants, a més d'afectar tots els que utilitzen un vehicle, afecten el benestar, la tranquil·litat i la seguretat de tots els que vivim en aquests municipis de les Illes Balears. Per tant damunt tot, Sr. Conseller, jo li prioritz, per favor, els temes de les variants de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rotger. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Sr. President. Sr. Conseller, jo assumesc perfectament aquest repte perquè jo també ho consider prioritari i, a més, no tan sols açò sinó que fer les variants ens permetrà que els ajuntaments recuperin uns carrers importants per a la seva relació ciutadana i, per tant, com que és un tema prioritari també nosaltres feim feina i esper que efectivament que en molt poc temps puguem presentar aquesta feina.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 1679/00, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a carretera entre Inca i Alcúdia.

Passam a la cinquena pregunta, 1679, relativa a carretera entre Inca i Alcúdia, que formula l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, formulam aquesta pregunta de quines solucions pensa adoptar el Govern de les Illes Balears per millorar la comunicació per la carretera entre Palma i Alcúdia, quasi quasi sortint d'aquesta variant que el diputat Pere Rotger li deia, idò per arribar cap a Alcúdia, i coneixent la informació que va sortir a un diari fa prop de quinze dies, que vostè deia que el Govern preveu que l'eix Palma-Manacor tengués quatre carrils d'aquí als 2003, i també deia que les obres de Palmanova a Peguera i Inca a Sa Pobla també més o manco s'acabarien dins aquesta legislatura. Però com seran aquestes solucions?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sr. Conseller d'Ordenació del Territori i Obres Públiques, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Sr. President, Sr. Conseller, efectivament aquests eixos que vostè ha dit, juntament amb el d'Inca, Sa Pobla i Alcúdia, que pensam que són els prioritaris de l'illa de Mallorca, s'han de fer, i nosaltres ens hem decantat per la solució del desdoblament. Pensam que per a unes distàncies curtes és suficient, representa un menor cost i són uns projectes dels quals ja redactam els plecs de condicions, que de totes maneres, com vostè sap, s'haurà de fer en paral·lel i es fa amb la modificació del Pla de carreteres per si afecta o varia les afectacions que estiguin previstes a l'actual pla de carreteres.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Font, té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller. Jo l'únic que m'agradaria és que em pogués aclarir com es resoldran qüestions d'aquest desdoblament, que a mi em sembla molt bé que vostès hagin optat per aquesta mesura, respecte a l'arribada a l'Hostal de Campanet, a l'arribada a Menestralia, el creuer de Campanet, que es farà la rotonda, passat el creuer de Campanet, que comença l'Anei de Sa Costa fins arribar al forn del vidre...

És a dir, com resoldran realment aquestes coses amb el desdoblament. O com, per exemple, l'Anei de Son Fuster, que ve de Pollença, com resoldran aquesta qüestió, perquè hi ha llocs, per exemple tota la costa de Son Fuster fins arribar al torrent no hi ha problema, per fer el desdoblament, no hi ha cap casa, ni cap comerç, ni tot això, però a mi m'agradaria saber que diputats del seu partit la passada legislatura varen donar molta branca a aquella proposta que hi havia de com passaria per Campanet, és a dir, com es resoldria el tema de Menestralia, com es resoldria el tema de l'Hostal de Campanet o com es resoldria l'Anei que ve després de l'Hostal de Campanet, i es va fer molt de truí en aquest sentit.

Com serà el desdoblament?, és a dir, quan arribem a Menestralia què hi haurà, desdoblament o hi haurà variant? Quan arribem al puig després de passar el creuer de Búger-Campanet, què hi haurà, desdoblament, o hi haurà variant cap a Búger o variant cap a Campanet?, o passaran per damunt l'Anei? És a dir, jo crec que són aquestes qüestions que ara s'haurien de tenir en compte perquè tothom sapigués com serà la solució final.

De totes formes veig que el seu compromís és que d'aquí al 2003 això estigui resolt.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Evidentment aquí..., Sr. President, Sr. Diputat, aquí expressam voluntats polítiques. Entrar en detalls del projecte vertaderament és difícil i probablement la solució s'haurà d'estudiar amb bastant (...) perquè per desgràcia no sols tenim Anei, sinó que també tenim una edificació densa a vegades devora les carreteres, que precisament el que produeix són els grans problemes que tenim, però aquest tema s'està estudiant i supòs que les zones on (...) s'hauran de preveure variants o el que faci falta, però en aquest moment s'està estudiant i quan tinguem un avantprojecte, que pròximament el tendrem, fins i tot el donarem a conèixer als ajuntaments afectats.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 1906/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla director sectorial de transports.

Passam a la sisena pregunta, 1906, relativa a Pla director sectorial de transports, que formula l'Hble. Diputat Sr. Cristòfol Huguet Sintes, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller, de la relació d'equipaments i infraestructures que ens mana la Llei de Directrius d'Ordenació Territorial, nou estan aprovades, dues van quedar pendents de completar: el Pla director sectorial energètic i el Pla director sectorial de residus de les Illes Balears, que estava adjudicat. Quedaven, emperò, dos plans directors sectorials que només hi havia qualque cosa feta però que no estaven en marxa.

El que volem conèixer, per la incidència que té sobre tants aspectes de la nostra vida, de la vida dels ciutadans d'aquestes illes, és en relació al Pla director sectorial de transports quines previsions té el Govern actual.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Sr. President, Sr. Diputat, aquest és un tema com els anteriors: tots són prioritaris. En aquest cas sí que li puc donar dates, fins i tot ja m'han donat una data: que el plec de condicions estarà redactat en deu dies; de fet ja està redactat i en aquest moment s'està ajustant a una sèrie de correccions, però en un termini de 10 dies tendrem el plec de condicions per ja iniciar l'expedient de contractació.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Sí, moltes gràcies. Tot i que tenir el plec de condicions redactat és una bona notícia, tant de bo ho hagués pogut posar així de manifest a principi de legislatura. Vostè sap que si qualque cosa és cada vegada més insuportable en aquestes illes és la possibilitat de traslladar-nos físicament. Cada vegada, quan arriben els mesos d'estiu, sigui l'illa que sigui, les

dificultats de traslladar-se les persones tenen més complicacions, més impossibilitats. Jo m'he d'alegrar que vostè consideri que açò és prioritari, que en aquest moment suposam que adjudicaran una assistència tècnica tot d'una, però la tramitació jo crec que farà que en un termini de dos anys -vostè m'ho confirmarà o m'ho denegarà- sigui impossible encara tenir un pla director de transports per a les Illes Balears. És així?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Sr. President, Sr. Diputat, efectivament, una feina d'aquestes du el seu temps, com a mínim un any, és evident, potser dos; jo esper que sigui el mínim perquè tampoc la pressa... Fa molts d'anys que esperam aquest pla de transports i ara per les presses no hem de fer una cosa mal feta; hem de donar el temps perquè els tècnics estudiïn, però de totes maneres, conscients del problema del transport públic jo crec que aquest govern ja ha fet uns esforços i ha posat unes mesures com és l'impuls al tren, i estam reorganitzant i mirant de millorar les actuals línies d'autobusos i tot açò, que ja hem fet una sèrie de mesures que fins i tot aquest estiu ja es notaran.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori.

I.7) Pregunta RGE núm. 1905/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla director sectorial de telecomunicacions.

Passam a la setena pregunta, 1905, relativa al Pla director de telecomunicacions, que formula l'Hble. Diputat Sr. Cristòfol Huguet Sintes, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies. En relació a la pregunta que he fet abans, Sra. Consellera, en aquest moment en què l'accés de tots els ciutadans a les tecnologies de la informació avança amb una progressió geomètrica i que les dificultats per moure'ns físicament jo crec avancen també, les dificultats, amb una progressió molt important, quan es liberalitza el sector de telecomunicacions, nous operadors, importantíssimes inversions en infraestructures per apropar als ciutadans els últims avanços tecnològics, l'impuls de l'economia digital també creix a un ritme impressionant, jo, que conec com tots les previsions del nostre pla director sectorial de telecomunicacions d'acord amb la Llei de Directrius, vaig quedar una mica preocupat perquè en el document del pacte per al govern, l'actual govern de les Illes Balears, no hi ha més que una previsió d'una llei d'innovació tecnològica, però en canvi no hi ha plasmat cap acord de l'equip de govern en relació a la planificació de les telecomunicacions.

Sra. Consellera, quines previsions té en aquest aspecte l'actual govern?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Consellera d'Innovació Tecnològica, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ I ENERGIA
(Misericòrdia Ramon i Juanpere):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, les previsions que té aquest govern respecte del Pla Director Sectorial de telecomunicacions en aquest moment estam elaborant els criteris que contendria aquest pla, sobretot pel que fa als emplaçaments, i també estem fent tota la feina d'estudi de la normativa comparada. Confiam que abans de concloure aquest any, abans de finals de l'any 2000 aquests criteris podran ser aprovats en aquest parlament. El perquè es necessita tot aquest temps per poder aprovar aquests criteris depèn de diversos factors. Un d'ells és la pròpia complexitat normativa. Aquest món, el món de les telecomunicacions, no presenta un sol tipus de sistema normatiu, sinó que en molts d'aspectes les normes de telecomunicacions depenen de regulacions estatals, de regulacions que es fan des de Madrid, i en aquest període de temps que duim dins l'any 2000 la normativa ha canviat en molts d'aspectes bastant, sobretot, per exemple, aspectes com freqüències i concessions de llicències, no són aspectes que puguem contemplar nosaltres amb una visió autonòmica, sinó que són aspectes estatals.

D'altres sí que podem nosaltres regular-ho des d'un punt de vista autonòmic, com són la normativa que fa referència a la ràdio i a les televisions digitals. Però a més a més tota la infraestructura tècnica de telecomunicacions també s'ha de tenir en compte que ve molt condicionada per aspectes urbanístics, és a dir els plans territorials parcials i les normatives municipals han de preveure els emplaçaments per a aquests espais. En aquest moment estam en contacte amb els diferents consells insulars, que ja estan elaborant els plans territorials parcials, que quan ja tinguem uns criteris, aquests criteris puguin ser recollits en aquest pla director sectorial.

També hem de tenir en compte que tot aquest sector de telecomunicacions ens presenta una gran complexitat tècnica. Moltes vegades la realitat va molt per davant de les normes pel que fa a homologació d'equips, antenes, o telefonia mòbil.

Sí dir-li que dins aquests criteris del Pla nosaltres feim feina tant en el que fa referència a ús de dominis públics com també en criteris de protecció de la salut, on intentem recollir la normativa europea perquè també funcioni com a criteri dins el nostre pla. També l'impacte ambiental intentar -a Europa ja s'està fent a determinats llocs- la possibilitat de compartir, per exemple, els mateixos peus per a diferents antenes, i també que dins el Pla Sectorial de telecomunicacions s'hi contemplés el foment de noves tecnologies en el que fa amb accions positives per als ciutadans de difondre aquestes noves tecnologies. Al mateix temps també intentem saber què és exactament el que tenim aquí, i en alguns casos les nostres infraestructures presenten una situació complexa. Només caldria recordar-li

aspectes com el de (...), que fins que no tinguem exactament clar de qui és l'antena, de qui és la terra i com ho tenim, ens serà difícil poder tirar endavant aquest pla sectorial.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Cristòfol Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, m'he quedat fred. Em parla vostè de preparar uns criteris, i que els ha d'aprovar el Parlament. Això succeïa quan no hi havia Llei de directrius d'ordenació territorial. És una disposició addicional de la Llei 8/87, que mana que per poder fer un pla director sectorial s'hagin d'aprovar uns criteris pel Parlament, però una disposició -perdó, transitòria, no addicional- transitòria. És a dir, les directrius estan aprovades, vostè pot llegir, si no ho ha fet, a l'article 74 de les directrius quins són els criteris per redactar un pla director sectorial de telecomunicacions. Vostè pot llegir a l'article 22 de la Llei d'ordenació territorial què és el que ha de contenir el pla director sectorial, definir objectius, anàlisi d'aspectes, l'articulació amb els plans territorials parcials.

Ha afegit que estan a l'espera del que diguin els ajuntaments i el Pla Territorial Parcial. Article 23 de la Llei d'ordenació territorial: l'aprovació d'un pla director sectorial compona la modificació d'un PTP en tot allò que faci falta, punt 3, sense perjudici de la competència municipal reconeguda per la Llei vigent, els plans directors sectorials són vinculants per als plans urbanístics municipals.

Sra. Consellera, és aquest govern el que ha de prendre decisions. Ha de dir a on vol les antenes i com les vol. I ho ha d'imposar als PTP i ho ha d'imposar al planejament municipal, amb participació dels ciutadans i de totes les administracions, però els criteris estan fets, i l'únic que hi falten són les decisions. Ja li he dit que em va preocupar molt que en el seu pacte no hi hagués cap previsió, cap ni una, per a un pla de telecomunicacions. I en un moment en què es posa al mercat tot allò que tècnicament és possible d'oferta audiovisual, aquestes illes, que són innovadores i que són avançades en tot, s'estan quedant fora. En aquest moment perdem competitivitat i perdem una oportunitat, sobretot a partir de les previsions que poden llegir, i que segurament coneixen, del Govern central en matèria d'innovació tecnològica.

Jo li deman, Sra. Consellera, que reprengui ràpidament les necessitats de redactar un pla director sectorial de telecomunicacions per a aquestes illes, perquè crec que és el més greu que pot passar als ciutadans i a l'economia d'aquestes illes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sra. Consellera d'Energia i Innovació Tecnològica, té la paraula per tancar.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ I ENERGIA
(Misericòrdia Ramon i Juanpere):

Gràcies, Sr. President. El Pla sectorial no es preocupi, que tira endavant, i encara que nosaltres tinguem la competència de poder imposar als consells i als ajuntaments el lloc d'emplaçament de les antenes, intentarem arribar a un consens en els llocs que siguin adients per aquests plans territorials parcials, no fer per la nostra banda un pla sense, mentre sigui possible, consensuar-ho amb els diferents plans territorials fets pels diferents consells.

Pel que fa a la possibilitat de perdre el nivell de competitivitat, el sol fet que no estigui fet el Pla sectorial de telecomunicacions no implica que des de la Conselleria no es vagin fent accions per millorar la recepció, tant de ràdio, de televisió, com s'ha anat fent a diferents llocs. Hi havia llocs a la nostra comunitat autònoma a on no arribaven els diferents senyals de televisió o de telefonia. S'han anat prenent diferents accions, i en aquests moments els ciutadans a Felanitx poden veure perfectament la televisió, cosa que no passava fins ara; o ha millorat la situació a Eivissa respecte a la recepció de les diferents cadenes de televisió.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.8) Pregunta RGE núm. 1900/00, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a "dinar de ses faves" a l'Hospital Psiquiàtric.

Passam a la vuitena pregunta, la 1900, relativa a dinar de ses faves a l'hospital Psiquiàtric, que formula l'Hble Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Tradicionalment es venia celebrant des de fa moltíssims d'anys a l'hospital Psiquiàtric el denominat "dinar de ses faves", que consistia en un dinar de caràcter reivindicatiu, on el personal que fa feina a l'hospital Psiquiàtric manifestava aleshores a les autoritats de la Diputació Provincial, llavors transitòriament a les autoritats del Consell Insular, i als darrers anys a les autoritats del Govern balear i del Consell Insular conjuntament les reivindicacions. Aquelles formes, que originàriament consistien només en una intervenció del director de l'hospital Psiquiàtric, progressivament havien anat evolucionant en el seu caràcter reivindicatiu; i el que els parla els tres anys que ha estat present en aquest dinar ha estat rebut a vegades amb una protesta sindical a les portes de l'hospital, altres vegades en l'absència d'alguns membres de l'equip mèdic del propi hospital; és a dir, el caràcter reivindicatiu ha format part d'aquest dinar de ses faves que -i ho dic per il·lustrar els que per ventura no ho saben- tenia el seu origen a un hortet que existeix encara a l'hospital Psiquiàtric, i a on els malalts, com a laboreràpia cuidaven aquest hortet i produïen aquestes faves que es menjaven llavors els que anaven a aquest dinar.

Naturalment això era així fa molts d'anys, llavors aquesta naturalesa ha canviat, i s'ha succeït de la manera que he explicat, d'una forma breu, crec.

Però la pregunta, en definitiva, és, i atès que el caràcter reivindicatiu era la qüestió essencial a aquest dinar, i atès que s'hi convidava a més tots els mitjans de comunicació de les Illes perquè participassin d'aquesta jornada reivindicativa, la pregunta és si és cert, perquè no tenim una constància expressa, que, com s'ha pogut llegir a qualque mitjà de comunicació, la consellera ha decidit que enguany no se celebrarà el dinar de ses faves. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Fiol, ha explicat molt bé l'origen del famós dinar de ses faves, per la qual cosa m'abstindré d'explicar-ho perquè, com bé ha dit, es va originar, segons conta el Sr. Jaume Escales, eminent doctor i defensor de la institució, hi havia el president de la Diputació Provincial, hi havia el director del centre, el capellà, les monges i els metges de l'hospital.

Molt bé, fins aquí molt bé, Sr. Fiol, però ara ve el següent. Les faves, els pèsols, les carxofes tendres, es cultivaven en aquest hortet que vostè molt bé ha explicat, així com l'engreix de la porcella que se servia de segon plat. Però com pot veure, Sr. Fiol, no costava absolutament res a l'erari públic. La tradició suposava simplement un exponent per poder explicar al que era en aquells moments el president de la Diputació el que succeïa dins les parets dels psiquiàtrics. En aquest moment, Sr. Fiol, si la finalitat és conèixer les necessitats de l'hospital Psiquiàtric, li puc assegurar que no fa falta cap dinar, perquè aquest govern, amb el seu president al cap, el coneix fil per randa, Sr. Fiol. I si es tracta d'un dinar, li puc dir que dia 6 d'abril aquesta consellera va dinar, sense cap necessitat de cambres ni cap "parafernàlia", dins la cuina de l'hospital amb els treballadors d'aquest.

Ara bé, vull que li quedi ben clar: En cap moment no he dit que no s'hagi de fer aquest dinar de ses faves, sinó que s'ha de reconvertir en una convocatòria participativa, dels usuaris, dels familiars i del personal de l'hospital Psiquiàtric. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Bé, la pregunta queda en l'aire, perquè no ha quedat aclarit si hi haurà o no hi haurà dinar de ses faves, perquè no sabem si en aquesta reunió amb tots els familiars es farà o no es farà aquest dinar. Però, bromes a part, jo li he de dir que en els darrers anys, jo li puc parlar pels anys

que jo he estat conseller, però em consta que també els anys anterior, l'important d'aquest dinar de ses faves, el fonamental d'aquest dinar de ses faves era el seu caràcter reivindicatiu. Aquest caràcter reivindicatiu, insisteix, venia donat perquè els sindicats es manifestaven, els metges es manifestaven, el personal auxiliar es manifestava, i el director de l'hospital feia un discurs, per ventura no sé si en els mateixos termes que un temps o en uns termes distints. I naturalment aquest costum era un costum que pot ser bo o dolent, es pot suprimir o no suprimir, i naturalment jo no li faig els comptes, només demanava quina seria la seva posició.

De totes formes, el president d'aquesta comunitat, que també presidirà aquesta trobada, pel que se'ns ha dit, amb els familiars, no va tenir cap empatx l'any passat en assistir al dinar de ses faves acompanyat del vicepresident del Govern. Jo vaig tenir l'honor de presidir l'any passat el dinar de ses faves acompanyat de les dues barbes més il·lustres que hi ha en aquesta comunitat, que són la del president i la del vicepresident, que en aquell moment sí que els va parèixer oportú, com a membres destacats que eren del Consell de Mallorca participar d'aquesta celebració, i per tant no era en aquell moment per a la gent del seu partit una actuació diguem-ne tan criticable o tan lamentable. Només volia posar-ho de manifest, per ressaltar la contradicció que suposa la posició que vostè sosté en aquest moment amb la que sostenien quan estaven participant de la direcció del Consell de Mallorca. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Fiol, no hi ha cap tipus de contradicció entre el que vostè diu i el que enguany aquesta consellera ha fet. Miri, jo he demanat tant al president d'aquesta comunitat de les Illes Balears com a tots els polítics que hi anaven del pacte de progrés que era el que veien en el dinar de ses faves, i en el dinar de ses faves no veien en absolut, com, perdoni, Sr. Fiol, crec que vostè tampoc, ho deu conèixer molt bé, i el convido que vegi les instal·lacions que ens han deixat a aquest govern després de 16 anys de passar vostès per allà. I també el que no devien conèixer, que en els seus tres anys aquest dinar costava quasi 600.000 pessetes, i vostès parlen de tradicions i de reivindicacions, i tots els altres mortals tenim com a reivindicacions a l'hora de dutxar-nos i a l'hora de viure tenir vidres a les finestres, cosa, Sr. Fiol, que a vostè se li va oblidar, i a tots els governs que vostè va estar, a la darrera legislatura, durant els tres anys, Sr. Fiol, a vostè se li va oblidar posar portes, se li va oblidar posar vidres. Això sí, la tradició del dinar de ses faves, encara que costàs tots aquests doblers, a vostè li era ben bé igual.

(remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Aquesta presidència ha hagut de fer i fa esforços enormes per no intervenir des del seu punt de vista de neutralitat, ja que durant tres anys va ser conseller delegat de l'hospital Psiquiàtric, i recorda amb molt de carinyo el dinar de ses faves, però pot ser que al llarg dels anys, han passat molts, s'hagi desvirtuat, perquè ni tenia caràcter reivindicatiu, ni costava tant de doblers.

I.9) Pregunta RGE núm. 1902/00, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges de protecció oficial en règim de lloguer.

Bé, passam a la pregunta número 9, 1902, relativa a habitatges de protecció oficial en règim de lloguer, que formula l'Hble. Diputat Sr. Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Obres Públiques, segurament vostè té més dades que aquest diputat, deu conèixer la problemàtica de la nostra comunitat en el tema d'habitatge. Tots sabem que és un dret constitucional que tota persona pugui tenir un habitatge digne, però també sabem, i jo ho sé des de la problemàtica que veig al meu municipi, i que sense cap dubte ha de ser genèrica amb altres municipis, que hi ha moltes de famílies i moltes de persones que no poden accedir a un habitatge de protecció oficial, sigui en règim general o sigui en règim especial, perquè se'ls fa molt difícil poder tenir dos milions de pessetes d'entrada. Tot això encara ve més agreujat, no és nou, però de cada vegada tenim més problemes dins la nostra comunitat, dins els nostres municipis, perquè tenim un increment de població i també un increment d'immigració, i com a forma paradoxal es dona el cas que els immigrants avui troben més fàcilment un habitatge en règim de lloguer que no totes les persones que viuen al nostre municipi. Tot això només és per una senzilla raó, que es concentren dues, tres, quatre famílies, i poden pagar més lloguer que una família convencional, i tot això ens està creant problemes de massificació, problemes socials i a més a més l'encariment d'aquests habitatges en règim de lloguer.

Per tot això que li he exposat, Sr. Conseller, jo li deman: Ha estudiat la seva conselleria posar en marxa promocions d'habitatges de protecció oficial en règim de lloguer?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Obres Públiques i ordenació del territori, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament en aquest moment li va bé, disposa de 557 habitatges en règim de lloguer, i per al 2000-2001 està prevista la construcció de 179 habitatges més en les seves promocions de Son Rossinyol, Palma, 50; es Putxet, Eivissa, 20; Son Gibert, Palma, 70; Blanquers, Palma, 9;

i Baluart, Palma, 30. De totes maneres sé que açò és una quantitat insuficient, estam parlant que ens passàriem a 700 habitatges o 800, i realment amb la demanda que hi ha és totalment insuficient, en aquest moment s'està treballant en aquest tema a distints municipis per aconseguir sòl per poder dur endavant més promocions d'aquest tipus.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Rotger, té la paraula.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Conseller, jo l'anim perquè continuï amb aquest pla d'habitatges de règim de lloguer. Pensi que falten molts de municipis en aquesta llista que vostè ha enumerat; i com a prec, per pròpia experiència, és que facin promocions petites i a diferents indrets dels municipis, a fi d'ajudar a la integració dels que les ocupen, i també que no es produeixin guetos. Només com un prec d'intencions, perquè ho consideri vostè i els seus tècnics. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rotger. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament hem de fer un esforç, i avui precisament han ajornat una interpellació, perquè era molt interessant el tema, que una de les grans dificultats que tenim és la consecució de sòl públic per poder fer aquestes promocions. Per desgràcia molts d'ajuntaments han renunciat al 10% d'aprofitament a canvi de doblers, i ens trobam que hi ha moltes zones de Balears on els ajuntaments no disposen d'aquest sòl. Per tant, jo també aquí crec que hem de demanar a tots els ajuntaments i totes les institucions fer un esforç per aconseguir aquest sòl, i estic d'acord quant al fet que les promocions siguin de pocs habitatges, per no crear guetos, i que es reparteixi, perquè sabem que hi ha zones turístiques, com és a Can Picafort, a Menorca la zona de Ferreries, per totes les illes ens trobam el gran problema de cases de lloguer per als treballadors del sector turístic.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 1899/00, de l'Hble. Sra. Diputada Margarita I Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a catalogació de llocs de feina.

Passam a la pregunta número 10, 1899, relativa a catalogació de llocs de feina, que formula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Sr. González Ortea, està absent.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Efectivamente era para pedir disculpas al conseller de la Función Pública, por cuanto la diputada Cabrer ha tenido que ausentarse temporalmente, de forma imprevista, del Parlament. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portaveu. La pregunta, en conseqüència, queda decaiguda.

I.11) Pregunta RGE núm. 1888/00, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a legalitat de la convocatòria del borsí d'interins.

I passam a la pregunta número 11, 1888, relativa a legalitat de la convocatòria del borsí d'interins, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Durante este periodo de sesiones han sido muchas las preguntas que se han hecho sobre el proceso de selección de interinos. Se ha oído de todo durante mucho tiempo, y de pronto el silencio, han desaparecido las preguntas, ya no le interesa al Partido Popular saber nada más sobre el proceso de selección de interinos, sentencia a sentencia se ha hecho el silencio, y queda una pregunta por hacer. Tenía que haberla hecho el Partido Popular, pero como no la hace, me veo obligado a hacerla yo, para que quede constancia en el *Diario de Sesiones* de cómo finalizó el culebrón que protagonizó el Partido Popular durante casi seis meses acerca del proceso de selección de interinos. ¿Qué valoración hace el conseller de Interior y Función Pública de la última sentencia del Juzgado Contencioso Administrativo número 1 de Palma, de 14 de abril de 2000, en virtud de la cual se declara la legalidad de la convocatoria del bolsín de interinos?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Conseller d'Interior, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diéguez, la valoració que es fa des del Govern és una valoració positiva, i no només és en funció de quin és el resultat final, sinó fins i tot del que és important sobre el contingut de les pròpies sentències i resolucions judicials que hi ha hagut. Dic això perquè s'hauria de veure quins són els motius que en el seu moment varen ser al·legats, és a dir motius de desempar varen ser al·legats, que afavoria els col·lectius més desfavorits de la societat. Es plantejaven també borsins per a cadascuna de les illes, perquè era una forma més clara de respondre, i aquests varen ser els motius substancialment que varen ser objecte del recurs. Dir que d'una forma clara i rotunda hi ha hagut una

confirmació judicial del que ha estat una voluntat política, i per si algú té dubtes d'aquest resultat, a més hi ha hagut alguna cosa que els que coneixem una mica el món del dret sabem que és una cosa excepcional en el món del dret administratiu, que és una expressa condemna amb costes als que han recorregut.

Però dit això, evidentment la remor ja s'ha fet, els tambors han durat sis mesos, i crítica i insulta, que alguna cosa queda. Dificilment, i accept les excuses que ha fet el portaveu del Partit Popular, però la Sra. Mabel Cabrer podríem repetir la quantitat d'insults i de defensa d'un recurs que es va judicialitzar fins al final, animant i demanat dimissions, defensant un recurs contenciós administratiu. Es perd en tota regla, amb una sentència que dona la raó al Govern, i la Sra. Mabel Cabrer no fa cap valoració crítica respecte de la seva pròpia actuació. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diéguez, vol intervenir? Té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Muy brevemente, porque obliga la respuesta del Sr. Conseller a ello, decir que efectivamente pues, enhorabuena, Sr. Conseller, ha ganado usted, y con usted han ganado también los principios de mérito y capacidad, que tan descuidados habían estado últimamente; y con usted también, Sr. Conseller, hemos ganado todos. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Conseller, vol intervenir per tancar?

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Sí, dir que en definitiva això no és el final de tot un procés de la democratització de la funció pública a les Illes Balears, sinó que això simplement és una petita passa més, i voldria haver pogut avui venir a respondre a aquesta pregunta havent-se aixecat la mesura cautelar que encara impedeix que el borsí d'interins es posi en marxa. Però això només és una passa més, perquè encara falten oposicions, oposicions cada allà on la gent sigui valorada únicament i exclusivament per mèrits, capacitats i objectivitat, i allà on ja s'acabi aquella forma tan arrelada a aquesta comunitat que varen ser les pràctiques del Partit Popular, que allà on hi havia un conseller de Montuïri, funcionaris interins de Montuïri; hi havia algú de sa Pobla?, funcionaris interins de sa Pobla, i així anava. El model s'ha canviat, i és una aposta valenta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Interior.

I.12) Pregunta RGE núm. 1903/00, de l'Hble. Sr. Diputat Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa

a incompliment dels convenis entre l'Ibanat i els propietaris de la costa sud de Ciutadella de Menorca.

Passam a la pregunta número 12, 1903, relativa a incompliment dels convenis entre l'Ibanat i els propietaris de la costa sud de Ciutadella, que formula l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Es dona per formulada amb els termes que vostè tan encertadament ha exposat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps, que he llegit. Per respondre té la paraula la Sra. Consellera de Medi Ambient.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Bon dia, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per contestar la seva pregunta, he de dir que el passat dia 27 d'abril, és a dir fa una sèrie de dies, varen ser signats dos dels convenis dels tres que estaven en marxa, que ha estat efectivament una negociació llarga, per temes que consideràvem que era imprescindible fer, però s'ha trobat una solució que ha satisfet les dues parts. Encara queda pendent de tancar l'acord en un dels convenis, que està en vies de solució immediata, però que hem preferit tancar aquests dos convenis, que ja estaven, com dic, en vies de solució, que s'ha trobat un acord, i jo crec que en aquest moment es pot dir que pràcticament és un tema resolt. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. A mi m'agradaria saber si aquestes vies de solució són més diners, si aquestes vies de solució són tornar enrere els acords que havia subscrit fa un any, i si realment només subscriuen dos punts, com és Cala Turqueta o (...). M'agradaria saber a més a més el que passa amb Macarella, i què passa amb Son Saura. Vostè açò no ens ho ha dit, han estat nou mesos sense donar una solució efectiva a aquest problema, i el que si és cert, a Setmana Santa, abans que vostès subscriguessin aquests dos altres convenis, aquestes barreres eren tancades, i la gent no podia anar a passar a la costa sud, quan nosaltres ja ho havíem deixat ben aclarit.

Per tant, el que m'agradaria és saber a veure quina explicació més ampla pot tenir de tot el tema aquest.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. En primer lloc, crec que el que varen deixar aclarit és una qüestió que li he de puntualitzar, Sr. Camps, que no estava gens aclarit, i precisament perquè no estava gens aclarit, aquest nou govern va tenir el deure i la responsabilitat de posar les coses en ordre i aclarir-les bé, i fer totes les tramitacions que calien per donar realment un bon compliment a aquests convenis, que si en principi no semblaven malament, hi havia punts que s'havien de renegociar. Per tant, primer de tot el que ha de dir, i no em vull estendre per explicar-li, que supòs que vostè coneix qui va ser i com es va dur la negociació d'aquests convenis.

Dit això, per tant, jo crec que aquest govern hem actuat de forma molt clara, i a més conjuntament amb el Consell Insular de Menorca, jo crec que és un tema molt important, perquè entre les dues institucions hi ha hagut una total coordinació, precisament per cercar una solució a un problema tan important com pateixen els menorquins i menorquines. Aquesta renegociació s'ha duit jo crec que en vies no només de solucionar arribant a un acord amb els propietaris, sinó també perquè s'ha incrementat respecte a un dels convenis, a patrimoni natural públic, com és el tema pel que fa referència al que és el barranc, que s'ha fet una compra, s'ha augmentat la compra del barranc, per tant s'ha augmentat el patrimoni natural de l'illa de Menorca, i també de totes les Illes Balears. Això crec que suposa una millora substancial de cara al patrimoni natural de les nostres illes, i per altra banda que s'ha arribat a una sèrie d'acords molt clars, que crec que només aniran a redundar en millorar aquella zona i l'accés a aquestes platges.

Per una altra banda li he de dir que això de Macarella és un tema que en negociació, estam parlant amb els propietaris. També li record que no es va tancar per Setmana Santa, i que per tant esperam que se solucioni ben aviat, i que realment els habitants de Menorca i la gent que visita Menorca pugui accedir de manera gratuïta, de manera ordenada, a aquestes platges. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

I.13) Pregunta RGE núm. 1904/00, de l'Hble. Sr. Diputat Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incompliment dels convenis entre l'Ibanat i els propietaris de la costa sud de Ciutadella de Menorca.

Passam a la pregunta número 13, 1904, relativa a motius de l'incompliment dels convenis entre l'Ibanat i els propietaris de la costa sud de Ciutadella, que formula l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Seguint amb la pregunta i amb el mateix tema, per tant jo demanaria els convenis, els acords que

havien signat la primavera passada qui ha estat el causant que no es complissin: Ibanat, la consellera o el Consell Insular de Menorca.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Sr. President, senyores diputades, Sr. Diputat, bé, tal com li he explicat abans a l'anterior pregunta li he de dir que precisament ja s'han signat dos d'aquests convenis; per tant, estan en vies de solució i en queda un, que s'està renegociant i esperam que prest s'arribi a un acord.

Per tant, jo li he de dir que en aquest moment no és ni per motius de la consellera, ni del consell d'administració, ni del Consell de Menorca, sinó precisament que el que ha prevalgut bàsicament és fer un bon conveni que redundàs, com dic, en benefici dels menorquins i les menorquines, i també a la resta de les illes, i jo li he de dir que en aquest moment hi ha dos convenis signats, un està a punt de signar-se i crec que estam en el camí que pertocava, a més amb una renegociació que consider positiva i tornaré a dir-la: per una banda, s'ha incrementat el patrimoni natural d'aquella zona preservant i fent públic un espai fràgil com és un barranc i, per altra banda, s'ha fet o s'intentarà fer una reubicació de determinats elements que nosaltres consideram, com era el tema de l'aparcament, que consideram que no estava a la zona adequada.

Crec que en aquest sentit hem millorat el que era la conservació d'aquells espais i dels seus accessos, hi ha hagut un acord molt bo entre els propietaris i jo per tant crec que aquesta pregunta diríem que ja està prou contestada.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Camps, té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Sí, garantir els espais, estaven garantits també fa un any. El que passa és que ha costat més a l'administració, i jo crec que a més a més no estan aclarits dos convenis; només n'han signat dos i aquest estiu una altra vegada els menorquins i les menorquines que vulguin a la Macarella o a Son Saura hauran de passar pel tub.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Sra. Consellera de Medi Ambient, vol tancar?

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, els menorquins i les menorquines no hauran de passar pel tub, passaran per un camí que, a més, serà ordenat i vigilat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

I.14) Pregunta RGE núm. 1907/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a construcció d'habitatges familiars en sòl rústic.

Passam a la pregunta número 14, 1907, relativa a construcció d'habitatges familiars a sòl rústic, que formula l'Hble. Diputat Sr. Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller d'Obres Públiques, a rel de la publicació de la Llei 9/99, dia 12 d'octubre de l'any passat, van quedar inclosos, sense poder construir el seu habitatge, els propietaris d'aquelles parcel·les en sòl rústic, aquell sòl rústic on és possible construir una casa, era possible, degut al fet que si ho havien rebut per herència i eren diversos germans i s'ho havien de repartir aquesta llei els impossibilitava açò o, com a mínim, ho traslladava més enllà del fet que hi hagués uns plans territorials parcials.

Els ciutadans d'aquestes illes, aquells que almanco hi duen molts d'anys o sobretot aquells que hi han nascut, pensen que no tenen cap culpa ni de la invasió d'estrangers, ni de les equivocacions d'aquest govern, i es demanen, Sr. Conseller, sobretot aquells que han tingut ja una desgràcia a la família, la pèrdua de son pare, sa mare o qualche avantpassat que els ha deixat en herència una parcel·la, quan se'ls acabarà el càstig que segurament per una equivocació, i ho dic per les paraules que vaig escoltar en un debat que vaig tenir amb l'actual director general d'Ordenació del Territori, que pensaven rectificar en aquest tema, quan, idè, Sr. Conseller, serà possible que aquells mallorquins, eivissencs, formenterers o menorquins que reben en herència un tros de terra i que la parcel·la permet, d'acord amb la normativa municipal, construir-hi una casa, quan els serà possible veure satisfetes les seves aspiracions?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Sr. President, senyor diputat, jo vertaderament a la gent del camp que conec, allò que li afecta més és dividir una finca, que tots sabem que des de sempre el que s'ha procurat en aquestes illes és dividir el mínim. Pensam que l'edificabilitat o no d'una finca no ha de venir en funció del tipus de transmissió que es fa, sinó en funció de paràmetres més urbanístics i d'unitats mínimes de cultiu.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Cristòfol Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Jo... Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, a mi m'agradaria que aquells que estan afectats pel problema que jo li he plantejat escoltessin la resposta d'aquest govern, escoltessin que aquest govern els diu que allò seu no té res a veure, que el que té a veure són paràmetres urbanístics que promou aquest govern de progrés i que de dividir res, que si volen ser hereus que vinguin aquí i se'n vagin a comprar a una altra banda i que no tinguin aspiracions de continuar essent propietaris residents mallorquins, o eivissencs, o menorquins, o formenterers.

Crec que l'administració i els polítics estam per donar servei als ciutadans d'aquí, i si no podem donar servei als ciutadans d'aquí o pensam que l'única manera de donar serveis als ciutadans d'aquí és passar-los per un sedàs per evitar els abusos d'aquells que envaeixen de fora, o hem de canviar el Govern o hem de canviar les idees.

Sr. Conseller, jo li deman per segona vegada: pensen en breu termini o a llarg termini donar solució a les necessitats d'aquests illencs que han rebut una part d'una finca i que aquesta part és, amb els paràmetres legals i urbanístics municipals, edificable? Tindran solució? Aquest govern solucionarà a aquests ciutadans açò? Contesti sí o no i deixi qualsevol altra història de banda.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. Conseller d'Ordenació del Territori i Obres Públiques té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Sr. Diputat, jo crec que he respost clar: Aquest govern considera que l'ús residencial en rústic és un ús complementari, que l'important és l'ús agrícola. Sabem que és una època difícil per al camp, i açò, però si a sobre posam pressió urbanística damunt el camp és que, el camp, ja l'acabam de matar. Ara, vostè el que vol és que s'urbanitzi el camp? Fins a quin límit?,

perquè enguany hi haurà una herència, i després el fill, i com acabarem, amb parcel·les de 500 metres?

Quan la gent hereta un apartament no el divideix, i quan hereta un anell d'or se'l reparteixen, i he de dir que conec gent, perquè fins i tot la meua dona té una parcel·la i no hi podem edificar, i en som conscients i ja està.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.15) Pregunta RGE núm. 1680/00, de l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a refugi de Binifaldó.

Passam a la pregunta número 15 i darrera, 1680, relativa a refugi de Binifaldó, que formula l'Hble. Diputat Sr. José María González Ortea, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera de Medio Ambiente, la pregunta se formula en torno al refugio de la finca de titularidad pública de Binifaldó, que hasta muy recientemente, hasta que este gobierno empieza a desarrollar sus funciones, venía utilizándose por un montón de gente, fundamentalmente los fines de semana, también entre semana y especialmente, según nuestras noticias, por colegiales. Tiene una casa perfectamente dotada para esos servicios y tenía una importancia, yo creo que bastante considerable, para la difusión, sobre todo, como digo, entre colegiales, estudiantes, jóvenes, de la difusión de la naturaleza y del magnífico entorno en el corazón de la *Serra de Tramuntana*.

Mi pregunta es en qué situación se encuentra, porque según nuestras noticias no está abierta al público. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Sr. President, Sr. Diputat, li explicaré com està la situació de Binifaldó. Quan va entrar el nou govern ens vàrem trobar que a Binifaldó hi havia unes persones que estaven contractades fins a dia 30 de juny del 1999 i no se'ls havia renovat el contracte. A més d'això ens vàrem trobar també que Binifaldó no tenia la normativa reglamentària per fer d'escola de natura, amb la qual cosa no s'hi podia quedar a dormir per manca, com dic, de normativa específica sobre aquest tema.

Vistes aquestes dues situacions i també vist l'estat de les cases, que no era el millor, vàrem considerar, i així hi ha al consell d'administració en sessió de dia 1 de setembre del 99, adoptar un acord que bàsicament deia que la Direcció General

de Mobilitat i Educació Ambient, amb el suport també de la Direcció General de Biodiversitat, havia de realitzar un estudi tècnic de les necessitats reals de les cases i les possibles solucions on es definiria el futur de Binifaldó.

En aquests moments s'està treballant en aquestes dues línies: per una banda, respecte al que és quines i quin tipus de respostes educatives es podrien donar des de Binifaldó i, en segon lloc, quines són les millores d'infraestructura que s'haurien d'arreglar d'aquestes cases que, com vostè diu, estan en un entorn privilegiat i, per altra banda, són un patrimoni que té aquesta comunitat que tenim molt clar que hem d'utilitzar per a benefici de tot el que és bàsicament la població infantil.

També li he de dir que, si bé les cases en aquest moment estan tancades i en procés de cercar una solució, també perquè hi hagi una implementació clara de la normativa per fer-ho escola de natura, l'entorn s'està utilitzant per a finalitats educatives. De fet les escoles hi van, no entren a la casa però sí a l'entorn, ja que també vostè ha dit que està en un entorn privilegiat en el cor de la Serra de Tramuntana, precisament per fer interpretació paisatgística, per conèixer l'alzinar, per conèixer el seu entorn, per valorar-lo i, per tant, aquestes activitats educatives mai no s'han vist acabades.

Dit això, jo crec que he respost la seva pregunta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sr. González Ortea té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Efectivamente me responde usted y me responde con bastante detenimiento, pero yo no estoy de acuerdo con todo lo que usted me responde.

En primer lugar me dice que había tres problemas: Personas contratadas a las que no se les había renovado el contrato. Esto parece un tema que se despacha rápidamente; sinceramente, Sra. Consellera, no lo veo un tema excesivamente complicado. La segunda cuestión, que faltaba la normativa; mire, la normativa de un refugio como éste, que hay miles en el mundo, me parece que tampoco sea un problema que tarde mucho en despacharse. Y finalmente el estado de las casas. Yo las conocí no hace demasiado, yo creo que entre uno y dos años, y la verdad es que estaban bastante bien; no sé si se han deteriorado mucho pero la verdad es que estaban bastante bien, el estado de conservación y de arquitectura era bueno.

Claro, usted me dice que están haciendo un estudio técnico en la Dirección General de Biodiversidad, están haciendo un estudio técnico pero, claro, estamos hablando de que hemos comenzado el mes de mayo; llevan haciendo el estudio técnico más de nueve meses para resolver estos problemas. Sinceramente yo creo que ese estudio debería estar acabado.

Una vez más constatamos que el Gobierno, para todo, ha empezado a hacer estudios en algún momento desde que toma posesión y seguimos esperando el resultado de los estudios. Yo creo que convendría que cosas digamos que de muy fácil y muy sencilla solución como puede ser ese refugio no requieren tantos meses para ponerlo nuevamente en marcha.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula per tancar.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Sr. President, Sr. Diputat, efectivament les coses ben fetes requereixen un temps i jo crec que precisament vostè, que coneix tant el tema i coneix perfectament quines eren les persones que ho gestionaven i com es gestionava, llavors jo crec que deixa bastant que desitjar per no dir que la situació de Binifaldó era realment dolenta, i les seves instal·lacions estaven molt malament. Jo li puc recordar que en anys passats, no molts, fa un poc més d'un any, una persona molt pròxima a vostè, el Sr. Pizà, actual gerent de la FAG, hi va haver un problema d'intoxicació infantil per aigua no potable. Precisament això va quedar sense solucionar.

Nosaltres no volem aquest tipus de problemes. Nosaltres volem precisament que la població infantil que vagi a Binifaldó i a qualsevol altre lloc que sigui patrimoni d'aquest govern tengui totes les condicions adequades perquè, tant si queda a dormir, com si fa tallers de fer pa o de fer formatge, idènticament totes les mesures sanitàries que pertoquen i, per altra banda, també donar una bona educació ambiental, que és el que necessita molt aquesta població.

Per tant, nosaltres no només estam estudiant, nosaltres feim coses concretes, les volem fer bé, i crec que en el tema de Binifaldó li repetesc que precisament vostès no varen fer una gestió que fos en absolut un bon exemple i que nosaltres precisament volem que Binifaldó sigui un exemple bo per a l'educació ambiental de la població infantil, que és el patrimoni del futur.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 1342/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a readmissió del personal acomiadat improcedentment.

Acabat el torn de preguntes, com vostès saben el següent punt de l'ordre del dia està ajornat per a la propera sessió i passam a la proposició no de llei 1342, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la readmissió de personal

acomiadat improcedentment. Per defensar aquesta proposició no de llei té la paraula el Sr. Manuel Jaén Palacios per un temps de 10 minuts.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, hace un mes, casi y medio, presentábamos en el recinto del Parlamento una iniciativa parlamentaria que hacía referencia a lo que hoy debatimos aquí, a la readmisión del personal despedido de forma improcedente.

Ayer se celebró el 1 de mayo, el día de los trabajadores, con un eslogan creo recordar "Trabajar para vivir". Yo creo que muchos trabajadores de éstos despididos de forma improcedente no podrían celebrar eso porque, nunca mejor dicho, necesitan el trabajo, en alguno de esos casos que han sido despididos, para vivir porque sus circunstancias familiares son difíciles. Y hoy traemos a colación este debate, que no es el primero en el que el Grupo Popular se interesa por la política de personal del Gobierno y, en este caso, de un gobierno cuya única preocupación es la no ocupación en resolver los problemas. Este gobierno tiene como preocupación la no ocupación que los problemas se resuelvan, sino en crearlos; yo hasta he llegado a pensar que les convendría crear un departamento de creación de problemas, para ya hacerlo de forma institucional, porque eso es lo que vemos continuamente.

Hemos criticado, en algunas ocasiones con dureza, hay que reconocerlo, la política de personal del Gobierno y lo hemos hecho yo creo que con razón, pero hoy abordamos no el tema de los funcionarios, no el tema que ya ha quedado patente cuál es la política del Gobierno, sino el tema del personal laboral (...) que presta sus servicios en algunas empresas públicas.

Debatimos, pues, una iniciativa parlamentaria que trata de los despidos improcedentes, despidos improcedentes. Son muchos los empleados de empresas públicas que están afectados por esta cuestión que han perdido su puesto de trabajo sin que existieran causas objetivas para ello, sin que existieran causas objetivas para rescindir su contrato. Éste es el asunto, es un tema que afecta a un número importante de personas pero también es importante por las indemnizaciones y también porque es una cuestión que afecta a personas y a familias.

¿Cómo se extingue el contrato laboral? El Estatuto de los Trabajadores determina en alguno de sus artículos, a partir del 49, la extinción de la relación laboral entre el empresario y los trabajadores; hay muchos apartados concretos pero lo cierto es que para ahorrar intervención y que ustedes conocen los detalles, creo que no merece la pena referirse a detallar las causas de la extinción del contrato. Pero bien, fijándonos al menos en esta norma y según esta norma, el contrato se puede extinguir por causas objetivas. ¿Cuáles son esas causas objetivas? Que el trabajador sea un inepto, o sea, la ineptitud del trabajador; que haya falta de adaptación a las circunstancias de la producción nueva; que haya amortización de plazas; que haya inasistencia al trabajo, amén de otras que

se consignan en este estatuto en un apartado que hace referencia, en su artículo 54, del despido que denomina "despido disciplinario", donde se hace una relación detallada de lo que son las causas posibles de ese despido disciplinario.

Yo creo que de una u otra forma esas causas que antes citaba, la ineptitud del trabajador, la falta de adaptación, la amortización de plazas o bien la inasistencia al trabajo, eran las causas que el Gobierno, mejor dicho, las empresas públicas, para ser exacto en el contenido del término, a través de sus órganos de gobierno, de las empresas públicas, formulaban como causas de despido. Veamos algunos ejemplos de ellos.

En Ficobalsa, por ejemplo, de los siete despidos que hemos podido examinar y que nos consta que ha habido, de esas siete rescisiones contractuales que hemos examinado, en todas ellas se alega, digo textualmente, "la reestructuración de la plantilla de la empresa por motivos económicos y técnicos". Este suele ser un escape también que se suele coger en los despidos colectivos muchas veces cuando las circunstancias así lo aconsejan, y no deja de sorprender que esos puestos de trabajo, que así se decía que era por esa necesidad, pues no fueron amortizados sino que de inmediato se intentase cubrir por una forma rápida y por procedimientos cuando menos irregulares, personas que han trabajado allí más de 15 días sin estar de alta en la Seguridad Social, por ejemplo.

En el Ibur, si en Ficobalsa al menos tengo que reconocer que los escritos respetaban el aspecto de formalidad, porque eso sí que hay que decirlo, son los mejores escritos que hemos visto de comunicación de despido, en la forma, pero no en el fondo porque desde luego en el fondo discrepamos muchísimo. Si eso pasaba en Ficobalsa, en el Ibur las notificaciones son una afrenta a los trabajadores, desde luego, por las falsedades que contienen, y yo no creo que el conseller -que ahora se acaba de incorporar- fuera el instigador de esto, pero al menos hay que pensar que fue el consentidor, y desde luego si ha tenido ocasión de leer los escritos que se (...) los trabajadores son escritos, como digo, inadmisibles, son escritos que contienen trampas y que se dicen falsedades notorias y que, desde luego, ponen a la administración a la altura de fullerías, de trilerías, como si estuviésemos aquí en la calle Sierpes, que citaba Cervantes, de los trileros sevillanos. Yo creo que esto en una administración es inadmisibile. Desde luego se intenta también, como hemos visto, con apariencia de legalidad en el Ibur, que es otro tema que hemos de debatir en comisión de investigación, salvar eso y decir que aquí no ha pasado nada.

Ejemplos similares hay también en otras empresas que ustedes bien conocen.

Yo creo que el tema es de interés y hay que decir que nosotros nos hemos fijado muchísimo en las sentencias de los jueces, en las sentencias de los tribunales después de los actos de avenencia, de los actos de conciliación que se han celebrado y, por tanto, a ello hemos recurrido. Hemos examinado las actas de conciliación y tengo que decir que también es una posición, en fin, que la administración no comparezca, la empresa pública no comparezca al acta de conciliación -en algunos casos ha pasado- me parece que no es de recibo, que debiera

comparecer, y desde luego examinadas las actas de conciliación se desprenden tres cosas: La primera, que no ha habido causas objetivas de despido, esa es la primera, que no existen causas objetivas de despido. La segunda, que las empresas, sus representantes allá tenían poder para eso, han reconocido que el despido era improcedente, lo han reconocido, "Padre, me acuso de que el despido es improcedente"; eso lo ha hecho la administración. Y en tercer lugar, que las indemnizaciones por esos despidos que tienen que pagarse (...) de tramitación, el importe de la Seguridad Social y, en fin, todos estos gastos, pues suman aproximadamente, lo sabremos con exactitud cuando el proceso finalice, lo sabremos con exactitud, suman, como digo, más de 100 millones de pesetas, 100 millones de pesetas que podrían haberse ahorrado con la readmisión de los trabajadores porque no había causas objetivas, repito, de despido.

En general, y salvo cuando ha mediado la avenencia, que han sido casos muy contados, con anterioridad a los juicios, los tribunales han declarado los despidos improcedentes, y en algunos casos, que recuerde en dos de ellos, los despidos han sido nulos, dos casos en los que ya se ha dicho además públicamente, como si aquí hubiese un debate, a la gente que no se iban a readmitir a pesar de que la ley obliga a ello, la ley obliga a la readmisión.

La pregunta que yo hago, y espero que algún interviniente me la conteste, es que si no hay causas objetivas para los despidos, ¿cuáles han sido los motivos de los mismos?, porque no ha habido causas objetivas de las que cita la ley, las que cita el Estatuto de los Trabajadores. ¿Cuáles han sido las causas del despido? Y a esa cuestión me tienen que responder; es una cuestión, lo reconozco, bien sencilla, es verdad, pero me temo que la respuesta sea inconfesable, es decir, no confesable porque existen otros motivos ocultos, que intuimos, que hemos dicho en más de una ocasión y que ustedes se niegan a subir aquí a la tribuna y explicarlos.

Pedimos, por tanto, en esta proposición no de ley la readmisión inmediata de todo el personal despedido improcedentemente, de todo el personal. Eso es difícil, también lo reconocemos, porque hay algunos casos en los que ya hay un acuerdo entre trabajador y empresa y no será posible, y también sé que muchos trabajadores se niegan ya a trabajar en una administración que les persigue noche y día y también en otros momentos, en cualquier momento y, por tanto, no quieren entrar en esa administración cuando han sufrido, como ellos dicen, una persecución.

En segundo lugar tengo que decir que creo que la petición es razonable. Es una petición razonable porque son pocas personas afectadas y es una petición justa. Cuando se comete una injusticia hay que rectificar, y nosotros lo que pedimos a los grupos parlamentarios que apoyan al Gobierno es que esa injusticia debe ser reparada, como digo.

En fin, creo que ustedes tienen constancia de esas cuestiones, tienen constancia de nuestra proposición no de ley y creo que hoy tienen la oportunidad de rectificar un error, hoy tienen la oportunidad para reparar una injusticia que se ha

cometido en estos casos, hoy tienen la oportunidad de decir que la administración realmente es neutral y sus empresas públicas, cuando los despidos son improcedentes, readmiten al personal.

Nada más y muchas gracias, Sra. Presidenta.

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Jaén. Per fixar posició, grups que vulguin intervenir?

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista té la paraula el Sr. Ramon per un temps de 10 minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, una vegada més ens trobam davant una proposició del PP que té una mica de trampa, i dic que té una mica de trampa perquè realment, de la literalitat del que diu aquesta proposició no de llei, que és instar el Govern a readmetre el personal d'empreses públiques que s'ha acomiadat de manera improcedent o no fer més acomiadaments improcedents, en això, en principi, tothom hi està d'acord.

Des d'un grup parlamentari com el nostre, que estam a favor que s'entri a l'empresa pública per qüestions de mèrit, amb publicitat, amb igualtat d'oportunitats, llavors també pensam que la sortida de l'empresa pública haurà de ser justificada i en funció d'aquesta manera d'entrar-hi. Ara bé, quan s'ha utilitzat l'empresa pública per col·locar de manera irregular els amics, els del mateix partit, quan s'han utilitzat càrrecs que haurien de ser de lliure designació i, per tant, cessar quan cessin els responsables polítics, s'ha utilitzar la fórmula de la contractació laboral, realment a vegades no queda altra mesura possible que la de l'acomiadament, que es fa en la forma d'acomiadament improcedent, encara que a vegades pugui estar molt justificat.

Jo no entraré en detalls, no sé si algun portaveu voldrà entrar en detalls de què ha passat en empreses concretes, però en tot cas està clar que no hi ha una persecució ideològica, està clar que no s'elimina personal que ha entrat amb les condicions amb què s'hauria d'entrar a l'empresa pública i, a més, és de molt difícil compliment, com ha hagut de reconèixer el propi Jaén Palacios, aquesta proposició seva: no hem d'oblidar que hi ha casos que això s'ha resolt amb un acord i que aquests treballadors ja han cobrat la indemnització. Per tant, no es tracta de readmetre un personal que ha arribat a un acord amb les empreses públiques. Altres continuen en els tribunals que dictaminaran en el futur.

I una qüestió que voldríem deixar clara també: A vegades pot sonar molt malament allò d'acomiadament improcedent, però en empreses que estan en reestructuració, i això és reconegut també per sentències, s'ha de tenir en compte que aquesta fórmula és la que permet als treballadors que estan a l'empresa tenir una major indemnització.

Res més, gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ramon. En nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Buele per un temps de 10 minuts.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, hem de felicitar el Grup Parlamentari Popular perquè s'ha atrevit l'endemà del dia primer de maig a presentar una proposició no de llei d'aquestes característiques, perquè es necessita tenir molt de coratge a l'hora d'investir un tema com aquest. Ha fet coincidir que fos l'endemà i va molt bé precisament que tenguem en compte que el primer de maig no és només una manifestació, sinó que és tota una política de respecte al treball, però també de respecte al treball ben fet, al treball ben aconseguit.

El Grup Parlamentari Popular ha presentat davant aquesta cambra parlamentària una proposició no de llei que fa relació a la readmissió del personal que ha estat acomiadat, perquè, segons diu, tots aquests acomiadaments han estat reconeguts o declarats improcedents, i és per aquest motiu que vol que s'insti el Govern de les Illes Balears a readmetre immediatament tot aquest personal, i a cessar immediatament d'acomiarar personal laboral improcedentment.

Des del nostre grup, des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista nosaltres entenem que en la presentació d'aquesta proposició no de llei el Grup Parlamentari Popular està fent com una espècie de mescladissa d'ous amb caragols. Mescla actes de conciliació del Servei de mediació, arbitratge i conciliació amb actes del jutjat Social número 2 o número 3. Mescla situacions ja passades, de temps enrere, amb altres situacions que podrien esdevenir factibles en el futur, però que encara no s'han succeït. Mescla acomiadaments ja fets en el passat amb acomiadaments que encara no s'han fet avui. Està mesclant l'ahir amb el demà avui, i això des del nostre punt de vista no té cap altra explicació que la de pretendre embullar més i més la troca. Perquè entenem nosaltres que el Grup Parlamentari Popular si d'alguna qualitat pot presumir precisament és de ser un bon coneixedor del llenguatge jurídic. No debades sempre ha comptat amb molts de membres que són missers, ni és debades que se n'estan veient a balquena amb moltíssima freqüència pels voltants dels jutjats, coses que sens dubte el fan capaç d'entendre i discernir ben bé allò que volen dir les paraules avinença, acomiadament improcedent, acomiadament nul, improcedència, nul·litat, observança dels requisits incomplets, quan es tracta d'acomiadaments laborals.

Tot això ho sap molt bé el Grup Parlamentari Popular. Sap molt bé que, garantint-ne tots els drets personals i laborals, el Govern té la facultat de rescindir contractes laborals de personal que treballa en una empresa de l'Administració pública autonòmica si compleix tots els requisits; no en faltaria d'altra! Només faltaria que tot el personal que en l'actualitat està treballant en alguna empresa de l'Administració pública

autonòmica a les Illes Balears, sia quina sia la seva situació, estigués en condicions de poder fer comptes que ja hi té feina per vida. N'hi ha que sí, que hi poden fer aquests comptes, com és el cas del funcionariat de carrera, però n'hi ha que no; i això ho sap tothom, fins i tot els membres del mateix Grup Parlamentari Popular.

Una altra cosa és que no es tregui a defora ningú d'una manera tan improcedent que l'acomiadament esdevengui nul. Però això ni s'ha de donar ara, ni s'ha de donar mai. Els acomiadaments tan improcedents que esdevenen nuls han de ser combatuts sempre, de totes totes; i si qualcú és acomiadat de manera tan improcedent que en comporti la nul·litat, i així ho arriben a determinar definitivament els tribunals, el que cal fer és actuar-hi, de la millor manera que hi correspongui, però tot sabent que en el reconeixement d'un acomiadament improcedent no és la readmissió l'única actuació possible. N'hi pot haver d'altres, d'actuacions, que es poden adoptar a cada cas, com és per exemple l'observança prèvia dels requisits incomplets.

Però des del nostre grup parlamentari, des del PSM-Entesa Nacionalista, voldríem anar un poc més enfora. El Grup Parlamentari Popular, que avui està lamentant acomiadaments que considera improcedents, sap molt bé, sens dubte deu ser el que ho sap millor que ningú, de quina manera tan poc procedent el mateix Partit Popular que el sustenta ha donat entrada a determinada gent dins empreses de l'Administració pública autonòmica durant els darrers anys que la va presidir i governar. El Grup Parlamentari Popular sap molt bé que hi ha gent que ha entrat dins alguna empresa de l'Administració pública autonòmica sense haver passat cap casta de prova selectiva a cap concurs públic. Ha de reconèixer que en aquests casos, tots i cadascun, són una bona mostra d'allò que en podríem dir un ingrés improcedent.

Però és més, el Grup Parlamentari Popular sap molt bé que hi ha gent que, tot i haver-se presentat a alguna prova selectiva, ha entrat dins l'Administració pública, per exemple, limitant-se a entregar uns fulls en blanc, com a únic exercici pràctic, sense haver-hi escrit ni un sol mot, solament posant-hi el nom i els llinatges, perquè amb això ja en tenia prou garantit l'ingrés, amb un tribunal compost per membres majoritàriament proclius al Partit Popular. És una altra bona mostra d'allò que en podríem dir un ingrés improcedent, que el Grup Parlamentari Popular sap molt bé que s'ha produït, i que per tant l'ha de reconèixer com a tal; com també sap molt bé que determinades proves fetes en temps en què governava el Partit Popular, qualificacions i notes ja havien estat posades prèviament a llapis abans que es realitzassin els exercicis de determinats concursos oposició. Això també demostra una bona mostra d'allò que en podríem dir un ingrés improcedent, que el Grup Parlamentari Popular ha de reconèixer com a tal, si vol ser conseqüent amb la proposició no de llei que presenta avui a la consideració d'aquesta cambra.

I no acaba aquí la cosa. Una altra bona mostra de comportament improcedent l'està adoptant determinada gent que un cop ingressada en l'Administració pública o en alguna empresa pública, amb enginys molt ben parats pel Partit

Popular, llavors ni tan sols es fa present al centre de treball que li correspon freqüentar diàriament. Amb una excusa o una altra es limita a cobrar mensualment el sou assignat a aquell lloc de treball, sense ni tan sols anar-hi a fer feina, cosa amb la qual consideram que també s'ha d'enfrontar clarament el Grup Parlamentari Popular si vol romandre conseqüent amb aquesta proposició no de llei que avui ha presentat a la consideració d'aquesta cambra, perquè altrament s'estarà comportant d'una manera tan parcial, que només es queixarà d'acomiadaments produïts sense fer la passa d'atrevir-se a instar que sia acomiadat determinat personal, que també s'hauria de veure ben directament afectat per una mesura d'aquestes característiques. O és que el Grup Parlamentari Popular no considera que els doblers públics es mereixen tant de respecte que no es poden anar malgastant d'una manera tan barroera?

Des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista nosaltres consideram que a ingrés improcedent en una administració pública no pot deixar de correspondre acomiadament que no sigui procedent. Si s'ha entrat de mala manera dins alguna empresa de l'Administració pública autonòmica, sense respectar els principis de publicitat i concurrència, el lògic és que en un moment o un altre s'opti per sortir-ne a les bones, espontàniament, voluntàriament, lliurement. Quan això no es dona, creim que el que procedeix és actuar amb la llei a la mà, i en alguns casos el procediment podrà ser molt bé l'acomiadament per part del Govern. Quina norma s'estarà transgredint, amb una actuació com aquesta? Nosaltres consideram que està molt clar que sempre són uns fets molt lamentables, ningú no passa gust d'acomiadar ningú. Ara bé, senyores diputades i senyors diputats, si s'ha de lamentar la situació personal en què queda la gent directament afectada per l'acomiadament, molt més lamentable s'ha de considerar encara l'actuació d'un govern que, pel que es veu, anava oferint com a estable i indefinida una situació laboral que ni era estable, ni era indefinida, perquè no havia actuat d'acord amb la legislació vigent en aquest sentit.

Així, els màxims responsables polítics del Partit Popular estaven enganyant el personal contractat, i ho feien d'una forma molt grollera, fins i tot amb els seus, cosa que no només no ha de continuar fent el Govern al qual donam suport...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Buele, per favor.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Acab, Sra. Presidenta. Acab ja. ...sinó que ens ha de dur a instar-lo que actuï enèrgicament i clarament en contra, sempre amb la llei en la mà. Per això el Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista no pot acceptar el text de la proposició no de llei que ha presentat a aquesta cambra el Grup Parlamentari Popular, no li pot donar suport. Per al nostre grup parlamentari el Govern de les Illes Balears ha estat actuant d'acord amb les lleis, en tots i cadascun dels casos haguts d'acomiadaments laborals, per les notícies que nosaltres tenim, de la mateixa manera que el Govern manté la capacitat de continuar rescindint contractes de treball, amb personal que està treballant en

empresas pùbliques, sempre que s'ajusti a allò que determina la normativa laboral a aquest respecte. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Buele. En nom del Grup Socialista té la paraula el Sr. Diéguez, pel temps de 10 minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. La oposición en materia de política de personal ha estado dando múltiples y variados patinazos. El Partido Popular, por sí o por medio de otros, ha interpuesto cuatro recursos contencioso-administrativos contra el proceso de democratización y constitucionalización del acceso a la función pública, y los ha perdido todos, incluso con una declaración de que litigaban con temeridad y mala fe, de modo que por fin se va a llegar a un sistema de acceso a la función pública basado en los principios de mérito y capacidad. Agotado el discurso del Partido Popular en materia de acceso a la función pública, ahora el Partido Popular se gira hacia un proceso de extinción de contratos en las empresas públicas, que el actual Gobierno se encontró sobrecargadas de personal. Por ello el actual Gobierno ha reducido en muchísimos millones, en más de esos cien que ha costado probablemente, o que pueda haber llegado a costar la extinción de esos contratos laborales, en muchísimo más, el coste del personal de las empresas públicas. Me atrevería a decir que con lo que nos vamos a ahorrar en el próximo año podríamos pagar otro gobierno completo, eso que tanto les preocupaba, que no tuviéramos dinero para pagar una consellería o dos más: un gobierno completo podríamos pagar con lo que nos vamos a ahorrar.

Sin duda, señoras y señores diputados, habrán oído decir que existe una persecución ideológica hacia determinadas personas, y aquí ya lo ha dejado caer una vez más el portavoz del Partido Popular, que existe una persecución ideológica hacia determinadas personas por ser del Partido Popular, y que la causa de los despidos no ha sido la necesidad de reajuste de personal, sino la persecución ideológica. Pues bien, así como en materia de acceso a la función pública los juzgados de lo contencioso administrativo, uno tras otro, han dado cuatro varapalos al Partido Popular, de los que existen muy pocos precedentes en sede judicial, tras el debate de hoy van a poder comprobar cómo el manido recurso a la persecución ideológica como causa de los reajustes de personal en las empresas públicas, también llega a su fin.

Hoy van a tener ante ustedes, señoras y señores diputados, la prueba concluyente de la inexistencia de persecución ideológica. Para que mejor se entienda mi intervención, creo conveniente explicar, aunque sea de forma superficial, qué es un despido improcedente. Es importante que tengamos claro el funcionamiento de los despidos, especialmente desde que el tal Aznar López dispone de mayoría absoluta en Madrid y se dispone a consolidar en esta legislatura el despido libre y sin indemnización.

Cuando se extingue un contrato de trabajo, cuando se produce un despido, éste puede tener distinta calificación: procedente, improcedente o nulo. Procedente es un despido cuando está amparado por causas objetivas, como nos ha dicho el portavoz del Partido Popular, la ineptitud de un trabajador, su falta de adaptación a las modificaciones técnicas, faltas de asistencia al trabajo, etcétera. Y también es procedente cuando está amparado en razones disciplinarias, que no enumero porque de todo el mundo son conocidas. Es improcedente, lo diré acogiéndome al señor Perogrullo, cuando no existen razones para declararlo procedente, es decir, no existen causas objetivas ni razones disciplinarias. Ahora bien, y atención a esto, un despido puede ser improcedente cuando, como en el caso actual, como en la mayoría de los casos actuales, una empresa tenga necesidad de amortizar puestos de trabajo y no reúna los requisitos del artículo 51 del Estatuto de los trabajadores. Léalo y verá como sí.

Improcedente, procedente, y nulo. Atención, un despido puede ser nulo cuando el empresario al despedir no sigue los requisitos formales del artículo 53 del Estatuto de los trabajadores, es decir la comunicación escrita expresando la causa, o no pone a disposición del trabajador la indemnización, o no le concede el preaviso de 30 días, y también, y esto es lo más importante que quería destacar en esta intervención, un despido es nulo en los casos en que tenga como móvil alguna de las causas de discriminación alguna de las causas de discriminación previstas en la Constitución Española o en la ley. Es decir, un despido por razones ideológicas es nulo, y no improcedente. Es decir, que si hubiera existido una persecución ideológica los despidos sólo podrían ser nulos, y jamás, jamás, improcedentes.

Así pues, señoras y señores diputados, llegamos ya a nuestra primera conclusión. Si los despidos, como dice el Partido Popular, son improcedentes, jamás pueden ser despidos por causas ideológicas, porque los despidos por persecución ideológica son nulos. Ahora bien, no todos los despidos nulos, como he hecho la advertencia, lo son por razones de persecución ideológica o semejante, ya que los despidos se declaran también nulos si les falta alguna de las formalidades previstas en el artículo 53 del Estatuto de los trabajadores.

Lo primero que debe hacer el Partido Popular, pues, es aprovechar para pedir perdón al Govern, pero sobre todo a la opinión, por las falsedades que ha estado imputando, pues está demostrado que los despidos improcedentes jamás lo son por razón de persecución ideológica. Veamos algunos casos particulares: la inmensa mayoría de los despidos, de las extinciones de contratos, se han resuelto mediante acuerdos amistosos, actos de conciliación con aveniencia, en los que las empresas públicas y los despedidos han llegado a acuerdos sobre la indemnización y sobre la calificación del despido como improcedente, que, más allá de la contundencia de la palabra, es la calificación que más beneficia al trabajador, porque tiene derecho a cobrar indemnización.

Veamos algunos casos que no han sido conciliados... Bueno, empezaré por uno que sí ha sido conciliado: Manuel R.S. -obviaré los apellidos para que no quede constancia en el

Diario de Sesiones, porque creo que es irrelevante- alegó en su demanda que se le despedía por ser cuñado de un, no diré quien, pero de un muy importante personaje del Partido Popular, y que es despedido por sus ideas religiosas o políticas. La categoría de cuñado yo no la encuadro en cuestión religiosa o política, pero así constaba en su demanda. Bueno, se le ofrecieron 6 millones de pesetas y retiró o bien la ideología, o bien la persecución. Cogió el dinero, y se acabó.

Alejandro P.E.B. alegó que dispuso de hasta nueve cargos nombrado por el Partido Popular, una persona importante dentro del Partido Popular, y que era por tanto un represaliado político. La sentencia no lo admite, y dice además que -palabras textuales de la sentencia- "resulta palmaria la ausencia del trabajador durante un año y cinco meses". No pertenece a la banda de los sin pupitre, por si ustedes están haciendo alguna cábala al respecto.

Otro Alejandro: Alejandro P.D. del C., también alega que es perseguido por motivos de índole político e ideológico, dice. El juzgado rechaza su pretensión. O no encontró ideología, o no encontró persecución.

Humberto C.G.R. y Sebastián O.C., respuesta del tribunal a su alegato de persecución ideológica: "el indicio no se constituye por las meras sospechas que refieren los actores en su demanda". Eso sí, se declaró el despido por no haber cumplido las formalidades de la comunicación escrita, no por persecución ideológica.

Sebastián R.P., decía que el despido había sido motivado por razones discriminatorias, también por su condición ideológico-política a causa de su pertenencia al Partido Popular. Respuesta del tribunal: "no aparece indicio alguno de discriminación por razón de ideología política, ni indicio alguno, nada, cero, y quito el adjetivo tan famoso esta última temporada.

Bien, aclarado que no ha habido el menor atisbo de persecución ideológica, vamos a entrar a analizar cuál es el objetivo de la proposición no de ley que nos presenta el Partido Popular, que no tiene desperdicio. Pretende el Partido Popular que se inste al Govern para que proceda a la readmisión inmediata de todo el personal despedido improcedentemente, así como cesar de despedir personal improcedentemente. Esta proposición tiene un defecto fundamental que la hace inviable. Está deficientemente planteada, lo cual no deja de sorprendernos en un partido que lleva tantos años en el Parlamento. El destinatario de los requerimientos que pretende el grupo proponente es el Govern, se supone que el de las Illes Balears, cuando debería serlo cada una de las empresas públicas en las que se haya producido extinción de las relaciones laborales, puesto que quien toma la decisión de despedir no es el Govern como tal, sino los respectivos consejos de administración de las respectivas empresas públicas.

Existe otro defecto, no menos grave, que intentaré explicar a continuación. Como saben las señoras y señores diputados, la mayoría de despidos se han llevado a cabo mediante

acuerdos de conciliación entre trabajadores y empresas. De aceptarse la proposición no de ley, se tendría que ir contra lo que se acordó en los actos de conciliación. El Govern no puede ir en contra de sus propios actos, si no mediante un complejo mecanismo que incluya declaración de lesividad del acto a revisar, etcétera. ¿Es eso lo que pretende el grupo proponente? Pero lo que es más grave desde el punto de vista de los trabajadores, ¿cómo quiere el Partido Popular que se vuelva atrás lo acordado en un acto de conciliación que es ley para las partes? Esto es lo nunca visto en derecho patrio, derecho patrio por lo menos. ¿Y con qué legitimidad lo pretende? ¿A quién representa el Partido Popular?, ¿se ha convertido en representante legal de los trabajadores?, ¿le han dado poderes para que soliciten que se vuelva atrás lo que libremente han acordado? ¿Devolverá el Partido Popular el dinero de las indemnizaciones que han cobrado de conformidad los trabajadores?

Señores del Partido Popular, las relaciones laborales son algo más serio, y merecen un mayor respeto que el que han tenido presentando esta proposición no de ley.

Si el primer punto de la proposición no de ley es ridículo, como hemos podido demostrar, ya que no ha sido el Govern sino las empresas públicas quienes han extinguido las relaciones laborales, el segundo no es ajeno a la inconsciencia. Se solicita de este parlamento que inste al Govern a cesar de despedir personal laboral, y el Govern no ha despedido a un solo contratado laboral. Ni un solo trabajador de la comunidad autónoma ha sido despedido improcedentemente, ni uno solo. Se han extinguido sólo relaciones laborales de las empresas públicas, y no de la administración de la comunidad autónoma. Les ha traicionado el subconsciente, ya que el Partido Popular sí que despedía de forma habitual a trabajadores de la Administración autonómica, y de forma improcedente. Refresca la memoria: en 1996, Juan H.C., sentencia de 17 de abril de 1996, pertenecía a la Dirección General de Transportes, eso sí que es comunidad autónoma, despido improcedente. 1997, Jaime S.V., se declaró que fue despedido improcedentemente por sentencia de 26 de julio de 1997, de la Conselleria de Educación, Cultura y Deportes, eso también es comunidad autónoma, y no las empresas públicas. Pero esperen, la traca final: 1997, Julián B.A. y 37 más que no citaré por los mismos motivos, pero sí les diré que entre ellos había dos miembros del Comité de Empresa y una delegada sindical. Eso sí que es una buena tacada, 38 de golpe, y todos, absolutamente todos declarados improcedentes por sentencia de 30 de abril de 1997.

Ya han oído, señoras y señores diputados, 40 despidos improcedentes en unos meses, todos de la Administración de la comunidad autónoma, ninguno de empresas públicas. Resulta cuanto menos curiosos, todos de comunidad autónoma y ninguno de empresas públicas. En definitiva, asombra que no les preocupara entonces que se despidiera a personal laboral de la comunidad autónoma de forma improcedente. ¿Porqué no les preocupaba despedir al comité de empresa? ¿Porqué no les preocupaba despedir a delegados sindicales?

Señores del Partido Popular, retiren esta proposición no de ley. Retírenla, pero no la arrojen ni a la papelera ni a la

destructora de documentos a la que tanta afición tomaron en junio del 99. Retírenla y pónganla en un marco, en la pared de su grupo parlamentario para poderla exhibir a todo diputado nuevo que llegue, que llegan muchos a su grupo, para que aprenda en cabeza ajena los graves problemas y apuros que puede dar a un diputado la falta de rigor técnico y la ausencia de consistencia política cuando se redacta una propuesta parlamentaria. Gracias, Sr. Presidente.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diéguez. Per contradiccions té la paraula el Sr. Jaén Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Voy a intentar contestar en los cinco minutos que tengo a lo que se ha dicho por los portavoces que se han opuesto a la iniciativa que presentamos esta mañana.

En primer lugar son significativas las palabras del portavoz de Izquierda Unida, que nos dice que la manera de entrar, los amigos, *els amics, dels partits*, y luego dice que no hay persecución ideológica. Usted mismo acaba de decir que se despide a los amigos del Partido Popular, a los del PP, y tal, eso lo ha dicho usted. Por tanto, está claro que algo más de eso hay.

En cuanto al Sr. Buele, ha tenido una intervención yo creo que muy confusa, porque nos habla de ingreso en la Administración pública, y las empresas públicas el que está no es ingreso a la Administración pública, eso se regula por la Ley de la función pública, con carácter de básica, por la Ley 30/84, modificada por una ley posterior por motivos de inconstitucionalidad y por Ley de la función pública nuestra, de esta comunidad autónoma. Me confunde una cosa con otra: concurso oposición, que no tiene absolutamente nada que ver, y yo le recuerdo que para entrar en las empresas públicas hasta un año determinado no se exigía ningún requisito de selección, pero no aquí, en esta comunidad, en todas las comunidades, en la Administración del Estado, en los organismos autónomos, en ningún sitio. Y se regulan no por un estatuto, sino por lo que son las leyes propias del régimen laboral.

En consecuencia, yo creo que ahí, como le he dicho, hay confusión enorme en todo lo que ha venido aquí a decir, de concurso oposición, etcétera. Y claro, luego, como siempre, se acusa al Partido Popular, ya le decía mi compañero de escaño, tenemos que ir buscando fundamentos y argumentos para contestar que no seamos culpables de la caída del Imperio Romano, en el siglo V, yo creo que han pasado ya muchos siglos, pero a este paso ustedes nos van a culpar de todos los males. Cuando salgan aquí a intervenir, hablen de las cosas, y no se refieran a otras cuestiones que no tienen nada que ver.

Actuar con la ley en la mano, efectivamente, con la ley en la mano actuó el Partido Popular, y con la ley en la mano

queremos que se actúe ahora. Yo he tenido alguna duda en estos temas que aquí se argumentaban, pero claro, a uno le cuentan muchas cosas, le llega información de muchos tipos, y yo a esa información la pongo en cuarentena muchas veces, y me vino a la memoria un poco la hipótesis que expone Descartes en el *Discurso del método*, del geniecillo maligno, que acaso un genio maligno me intente engañar, y yo no, yo me he remitido a las sentencias que ha habido, esas sentencias que ha habido son despidos improcedentes, y la Administración tiene dos mecanismos, la Administración y las empresas en general: o lo readmite o les indemniza, y ustedes aquí han optado por indemnizar, no pagan con su dinero, y ese dinero de la Administración se ha invertido para echar afuera de esas empresas públicas unas personas concretas, a las que hacía referencia el Sr. Ramón. Eso ha sido así, no se ha querido readmitir a esas personas, y eso extraña mucho cuando ustedes allá donde gobiernan, en alguna institución que gobiernan, en los convenios colectivos hay una cláusula que se recoge, allí donde ustedes gobiernan, en alguna administración, en algún consejo insular, en algún municipio, en el convenio colectivo se rechaza que la Administración pueda despedir cuando el despido es improcedente. Está recogido en convenios colectivos, y ustedes aquí actúan de otra manera. Tendrían que explicar si no hay causas objetivas de despido, cuáles han sido las causas. El ingreso en la Administración, imposible, porque aquí no hay ingreso en la Administración, aquí había un contrato laboral con las empresas públicas, donde no era necesario, repito, hacer pruebas selectivas.

¿Cuántos han entrado en la Administración de mandatos socialistas en las empresas públicas? ¿Cuántos? No quiero decir que sean del PSOE, eh, perdón; porque, claro, yo no voy a decir que eran del PSOE ¿Cuántos han entrado sin pruebas selectivas? Todos. Porque no era obligado. ¿Cuántos trabajan en los aeropuertos, en muchos sitios, como personal laboral? Muchísimos, porque no era obligado hacer un concurso ni una selección determinada, ni unas pruebas selectivas, con nota de papel y lápiz, que yo no sé eso a qué viene también, que usted, Sr. Buele, decía que había ya las notas puestas, no sé a qué quiere referirse a eso de notas puestas en el papel con el lápiz.

Por tanto nosotros lo que pedimos aquí son dos cosas. Claro que el Gobierno, porque quien orienta las empresas públicas es el Gobierno, no está hecho sin ninguna intención, es el Gobierno. Este gobierno ha tenido una lista, ha circulado listas de personas que tenían que despedirse, listas; y le pedimos al Gobierno que cese ya en ese empeño de despedir a personas de forma improcedente. Que no las despida así, que las despida por causas disciplinarias, y si es un despido de forma improcedente, que le readmita. Y por tanto, esas listas han existido y han circulado. Que ceje ese empeño del Gobierno en ese tema. Eso es lo que pedimos. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén Palacios, en nom del Grup Popular.

Esgotat el debat en aquest punt, passàriem a la votació.

S'ha esgotat el torn de contradiccions, per tant passarem a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei presentada, aixequin-se drets, per favor. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra, posin-se drets, per favor. Gràcies.

Abstencions? No n'hi ha cap.

Resultat de la votació: 26 vots a favor, 31 en contra. En conseqüència queda rebutjada aquesta proposició no de llei 1342.

IV.1) Compareixença del Molt Hble. Sr. President del Govern de les Illes Balears, per tal d'informar sobre les acusacions vessades contra l'anterior executiu relatives a un suposat espionatge polític (RGE núm. 1425/00).

Passam al següent i darrer punt de l'ordre del dia, que és la compareixença del Molt Honorable Sr. President del Govern de les Illes Balears per tal d'informar sobre les acusacions vessades contra l'anterior executiu, relatives a un suposat espionatge polític. Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats

Comparesc avui aquí perquè, a iniciativa del Grup Parlamentari Popular, la Mesa del Parlament així m'ho ha demanat. He dit, en moltes d'ocasions, que som un ferm partidari de donar al Parlament tota la dimensió, tota la vitalitat que es mereix la institució que representa el poble de les Illes Balears.

En conseqüència, aquest Govern i aquest president acceptaran sempre de bon grat comparèixer davant aquesta cambra, no tant sols a petició pròpia sinó també quan els distints grups parlamentaris hi estiguin interessats. Així ho pensava quan estava a l'oposició i així ho pens ara, que som el president del Govern. I en prova d'això, som avui aquí. Per aquest mateix motiu vaig criticar, al seu moment, el senyor Matas, quan es va negar a comparèixer al Parlament per explicar la seva posició sobre la sentència definitiva del cas Túnel de Sóller. En aquell moment es van registrar nombroses sol·licituds de compareixença, però l'expresident Matas s'hi va negar a totes.

Dit això, d'entrada vull manifestar que el cas que avui ens ocupa és ara als tribunals, està en tramitació. La policia investiga. El jutge reuneix informació. Per tant, jo avui aquí explicaré allò que sabem fins avui de l'anomenat cas Bitel, i ho faré tenint ben clar que del cas Bitel no ho sabem tot. Tal i com van les coses, haurem d'esperar algun temps per aclarir judicialment, de forma definitiva, la part central del cas Bitel.

Haurem d'esperar les investigacions judicials del suposat espionatge polític. I també haurem d'esperar per a l'aclariment definitiu de tots els negocis, alguns molt sorprenents, que s'han fet a l'entorn de Bitel. Equífor n'és un d'ells. Però estic convençut que avui, entre tots, podrem aclarir moltes de coses. Des del punt de vista polític, està clar.

Hem de tenir en compte que tots aquests fets es produïren durant el mandat del Govern del Partit Popular, i que aquesta compareixença es produeix, precisament, a iniciativa del Grup Popular. Per tant, no dubt que, amb la bona informació que per força ha de tenir el Partit Popular, ens ajudaran avui aquí a avançar en l'aclariment d'aquest cas. És més, fins i tot diria que allò més lògic és que aquí compareguessin altres persones que sabrien explicar aquest cas sense cap dubte ni un més bé que jo, persones com l'expresidenta de Bitel, Rosa Estaràs, o com l'expresident del Govern, Jaume Matas, persones que estic segur que en saben molt del cas Bitel i que fins ara no han demostrat cap interès per aclarir-lo. Ni les seves reaccions ni els seus silencis no ens han ajudat gens. Allà on feia falta llum no han posat més que fum. Però sabem que una vegada més, això no serà possible. Ja no va ser possible en el cas del Túnel de Sóller, i avui, per desgràcia, no podrem sentir la veu d'aquells que, per força, ens haurien pogut aclarir moltes coses. Esper que a qui li toqui la papereta de parlar en nom del Grup Popular, deixi en bon nom, si és possible, tots aquells que avui no parlaran.

Per tant, compliré amb aquesta ironia de la història que fa que aquest president hagi d'explicar el cas Bitel, i ho hagi de fer, curiosament, a iniciativa del Grup Popular.

Vull començar per aclarir que el cas Bitel, no neix arran de cap investigació premeditada, no neix arran de cap persecució política, ni per cap voluntat expressa de furgar dins el passat per descobrir-hi escàndols i corrupcions. La prioritat d'aquest Govern és gestionar el present i avançar cap al futur. El cas Bitel neix de rebot. Mai tan ben dit; i ho explicaré.

Dia 15 de març d'enguany, Valentí Valenciano, director general de Relacions amb el Parlament, va enviar un correu electrònic a Rafel de Lacy, president de la Comissió Insular d'Urbanisme del Consell de Mallorca. Una còpia estranya i inexplicable d'aquest correu va ser retornada a l'ordinador de Valentí Valenciano. La causa del rebot va ser que la còpia del missatge no va poder trobar l'adreça "svallori". I no l'havia poguda trobar, senzillament, perquè aquesta adreça va ser donada de baixa a final de l'any 99. L'estrany rebot, posteriorment, va ser analitzat amb més profunditat per l'actual presidenta de Bitel, i la conclusió de l'anàlisi va ser la següent:

Que qualsevol missatge enviat a l'ordinador del president de la Comissió Insular d'Urbanisme del Consell de Mallorca, de forma automàtica era copiat i enviat a l'ordinador d'una persona que tenia l'adreça svallori. Que el senyor Vallori era un funcionari de la Comunitat Autònoma. Que el senyor Vallori tenia aquesta adreça a un ordinador de la Comunitat Autònoma i per tant a una institució totalment diferent a la del Consell de Mallorca. Que el senyor Vallori, durant prop de dos anys que va durar tot aquest invent, formava part del gabinet personal

del president del Govern, aleshores, Jaume Matas i Palou. Que el funcionari Sebastià Vallori estava ubicat dins el Consolat de Mar. El seu ordinador estava a un metre de la secretària personal del senyor Matas i a uns tres metres del despatx personal del president. Que, a més a més, el senyor Vallori no va avisar mai que rebia còpies d'uns missatges que eren d'una altra persona i d'una altra institució.

Si aquests fets, per ells mateixos, ja són sorprenents i escandalosos, encara ho són més si els situam dins el temps. Justament, el moment que es produeix el famós redireccionament coincideix amb el moment que el Consell de Mallorca estudiava unes normes cautelars i noves normatives urbanístiques de gran envergadura, normatives que varen ser el motiu de durs enfrontaments polítics i jurídics entre el Consell de Mallorca i el Govern balear; normatives que afectaven molts d'urbanitzables i, per tant, la desclassificació de molt de sòl potencialment urbà; normatives que afectaven interessos particulars de molta gent. I una dada a afegir: També es dona la casualitat que al mateix temps que el Consell de Mallorca preparava aquestes iniciatives en la regulació urbanística, alguns sòls urbanitzables reiniciaven les obres de forma totalment sorprenent per evitar les prescripcions. Algunes obres que havien estat aturades durant anys i anys, sobtadament es posaven en marxa pocs dies abans de rebre la visita dels inspectors del Consell. Gran casualitat! Però aquesta no és l'única. Cadascuna d'aquestes mesures del Consell de Mallorca eren replicades simultàniament per altres mesures del Govern Matas que anaven en la mateixa direcció però amb un llistó molt més baix.

En el correu electrònic de la Presidència de la Comissió Insular d'Urbanisme hi havia dades que havien de servir per estudiar urbanitzables. Ha havia dades sobre criteris per a possibles desclassificacions. Hi havia llistats d'urbanitzables que havien de ser desclassificats; en definitiva, tot un munt d'informació estratègica sobre l'urbanisme a Mallorca arribava directament a un ordinador que es trobava a tres metres del despatx personal del senyor Matas.

Aquests, senyores i senyors diputats són els fets. Els fets comprovats. Els fets irrefutables. A la vista dels fets, la consellera d'Energia i Innovació Tecnològica va posar el cas en coneixement del jutjat i de la fiscalia. Precisament, en mans dels jutges i dels fiscals perquè en volíem saber tota la veritat i les presumptes derivacions delictives.

Però no voldria que la meua compareixença es limitàs avui aquí a una simple seqüència cronològica dels fets. Presentar fets sense treure conclusions seria una compareixença incompleta. Per tant, quina és la meua opinió sobre aquesta qüestió? La veritat és que lament no ser massa original, perquè la meua opinió coincideix amb la de la pràctica totalitat de les persones que, amb dos dits de seny, han seguit de més a prop o de més enfora aquest fet. És una opinió basada en els principis més elementals de la lògica deductiva. És difícil que hagi fum si no ha hagut foc. La meua opinió, com ja vaig dir el primer dia, és que fa tota la impressió d'un cas evident d'espionatge polític, d'un cas gravíssim d'espionatge d'una institució a un altre, amb finalitats clarament polítiques i

econòmiques. No obstant això, si hem dut aquest cas als tribunals és perquè investiguin i en treguin les conclusions legals. Em permetran, però, que els expliqui alguna de les bases que no fan més que augmentar les sospites.

La impressió d'espionatge polític es perfila quan analitzam algunes reaccions que hem sentit fins ara. En primer lloc, quan en un primer moment sentim el senyor Matas que diu que tot això és una beneitura i una calúmia ridícula. O sigui, que tot un expresident de Govern i ara ministre, davant l'evidència del redireccionament, sense autorització, d'un ordinador del Consell de Mallorca cap al Consolat de Mar, diu que és una beneitura, en lloc de voler aclarir el cas. La veritat és que aquesta reacció poc diu al seu favor; igual que diu molt poc a favor del Sr. Matas l'actuació que va protagonitzar en aquest mateix Parlament en el debat sobre l'estat de la comunitat de l'any 1998. El senyor Matas es va permetre fer de fatxenda aquí mateix i de presumir públicament de disposar d'informació privilegiada en matèria d'urbanisme. Bravejava mostrant un document i fent-se gros d'haver-lo aconseguit, com a mínim de forma estranya. Eren els criteris del Pla Territorial Parcial de Mallorca. El senyor Matas ha mostrat, en aquest Parlament, un document d'urbanisme dels que viatjaren per dins el correu de la Comissió Provincial d'Urbanisme. El senyor Matas va fer fer el ridícul a un diputat del Partit Popular, que avui seu aquí, quan digué, amb crits i renou, que aquest document no tenia res de confidencial, que s'havia repartit en el Fòrum Ciutadà que havia organitzat el Consell Insular de Mallorca. Però, tanmateix, va quedar ben demostrat que això era un altra mentida. El senyor Matas tenia a les seves mans un document idèntic al que tenia el senyor Quetglas al seu ordinador. Fins i tot, en va llegir el títol.

El senyor Matas ja no és avui en el banc dels diputats del Partit Popular. Però a qualche lloc, per ventura a un altre banc, haurà d'explicar d'on i com va aconseguir aquest document. I si no ho explica ara, que no trobi estrany que les presumpcions li arribin fins a ell.

Per altra banda, també és sospitós que després de mentir en relació al document del Pla Territorial Parcial de Mallorca, el senyor Matas hagi optat per un silenci clamorós, un silenci només romput per dir que el senyor Vallori era un més dels milers de funcionaris d'aquesta administració. No va dir res de l'ordinador del senyor Vallori, que es trobava a tres metres del seu despatx de president. Un silenci, senyores i senyors que sona a culpabilitat. Però el fet de passar del silenci al Ministeri -i ho vull dir ben clar- no suposa cap bulla pels presumptes pecats anteriors.

Així mateix, s'ha volgut tapar el cas amb l'argument de l'error tipogràfic. Vull advertir sobre dues possibilitats que per a mi tenen responsabilitat semblant: Primera, una trama prèviament organitzada per l'espionatge polític. Segona, arran d'un error tipogràfic, algú té la possibilitat d'espiar i ho fa durant dos anys. Això és paregut, és com aquell que rep doblers que no són seus, al compte corrent i sense dir res els va gastant. En qualsevol cas, a hores d'ara se sap que hi va haver algú que ordenà a Bitel que redireccionàs el correu del Gabinet del President Matas cap a l'ordinador del senyor Vallori. I

també sabem que el senyor Adán, antic conseller delegat de Bitel, va argumentar que hi va haver un error i que, sense voler, a l'ordinador del senyor Vallori li van redirigir el correu del Sr. Quetglas.

La veritat és que aquest procés, analitzat per tècnics consagrats en informàtica, l'han qualificat d'excusa escolar i d'això n'han deixat constància als mitjans de comunicació. Ho vull repetir textualment: excusa escolar. La veritat és que jo en sé poc, d'informàtica, però, una cosa la tenc ben clara, que quan es dona una ordre a l'ordinador, normalment la fa confirmar un parell de vegades, abans d'executar-la. Per tant, és un poc mal de creure que dues direccions diferents puguin fer cometre un error d'aquest tipus a persones que són especialistes, vaja, professionals. És un poc mal de creure que Bitel, que serveix la comunitat autònoma, el Consell de Mallorca, companyies hoteleres, companyies de comunicació, empreses i institucions on deu haver moltíssimes de direccions de presidents, justament, cometés l'equivocació amb el president de la Comissió Insular d'Urbanisme i en un moment, com ja he dit abans, tan especial.

I sobretot, una cosa que no s'entén gens és per què tots els redirigiments que es feren al mateix temps que es va fer el del senyor Quetglas al senyor Vallori, es donaren de baixa en un termini de més o manco tres mesos, i precisament aquest no. Per què aquest no? Què tenia aquest de particular?

I encara un altre interrogant: Com és que si hi ha una ordre de redirigir l'ordinador del president de la comunitat a l'ordinador del senyor Vallori, ordre que no es va executar, ningú, durant dos anys, no s'estranyí que aquesta connexió no s'ha fet? S'entén que si s'havia demanat aquesta connexió entre el president i un dels seus secretaris, era perquè aquesta connexió feia falta; i en canvi aquesta connexió no es fa, i mai ningú no torna a demanar res sobre aquesta connexió. Francament, això és mal d'entendre.

I una altra qüestió: Per què des del moment que es produeix l'estrany error, la direcció del president de la Comunitat Autònoma que s'havia de connectar amb el senyor Vallori deixa de rebre missatges?, una direcció que fins a aquell moment n'havia rebut.

I un altre interrogant: Quan es produïa un redirigiment, normalment el que es feia era notificar als dos usuaris implicats que s'havia fet aquest redirigiment. Aquesta era la norma que s'emprava en tots els redirigiments. Idò bé, el senyor Quetglas mai va ser notificat.

Mirin, senyores i senyors, això no és només un error. En tot cas són dotzenes d'estrany errors, massa errors per no sospitar. I així mateix també és altament sospitós que en dos anys que va durar el redirigiment, justament durant els tres mesos que l'ordinador del senyor Quetglas rebé més correus, entre octubre i desembre del 98, resulta que ha desaparegut el registre de correus de Bitel d'aquests mesos. Abans i després hi són tots, durant aquest tres mesos, no. Per ventura, algú podria haver estat interessat a destruir possibles proves, si no, la veritat és que no s'entén. Record que algunes veus digueren

que havíem fet massa via a dur el cas al jutjat. Jo avui puc dir que si ens arribam a torbar una mica més, per ventura ja no hauríem trobat res.

La veritat és que tot plegat són massa casualitats, massa casualitats que envolten un fet cert i demostrat: que un ordinador del Consell de Mallorca, concretament el del president de la Comissió Insular d'Urbanisme, estava automàticament connectat amb un ordinador de la presidència del Govern; automàticament durant dos anys; automàticament en un moment en què per aquell ordinador hi passava informació molt preuada i estratègica. Jo gairebé gosaré dir que, vists i analitzats els fets, és molt difícil no sospitar d'un espionatge polític.

Per cert que això no acaba aquí. La investigació de Bitel no ha fet més que obrir la capsa dels negocis misteriosos, com és el cas Equiof, del que esper que també es pugui fer la llum tan prest com sigui possible. Les dades de què avui disposam d'aquesta empresa són també curioses. Una empresa, a la qual participaren dos treballadors de Bitel, rep un préstec de 50 milions de pessetes, amb tot tipus de mancances registrals. I a què es dedica aquesta empresa? Aquesta empresa es dedica al manteniment dels repetidors de televisió de Menorca i Eivissa, i ho fa amb una trama de factures que encara en aquests moments no hem arribat a aclarir. En tot cas, era una clara jugada de venjança contra l'associació Voltor, estretament lligada a l'Obra Cultural Balear i que resultava molesta per al Govern del senyor Matas. I la veritat és que no descart que puguin sortir d'altres danys colaterals en la gestió de Bitel. Les trames que van apareixent fan tota la impressió, de cada dia més, que Bitel va ser instrumentada pel Partit Popular, com una eina política al servei de l'expressident Matas i de les persones del seu entorn.

Senyores i Senyors diputats, ja per concloure. Aquesta és la història de Bitel, història encara avui inacabada. La policia continua investigant. Els jutges continuen reunint informació. Però avui ja tenim aquí l'inici d'un escàndol polític gestat pel Partit Popular, un escàndol amb perspectives de superar altres escàndols comesos durant els setze anys de Govern, i que en aquesta ocasió implica directament l'expressident Matas. Vull dir ben clar que aquest govern anirà fins al final en el cas Bitel.

Creguin-me, senyores i senyors del Partit Popular, que no m'interessa recrear-me en el cas Bitel per posar-los a vostès, als presents i als absents, en una situació delicada. De persecució política, res de res; d'aclarir la veritat, tot. He dit tot, perquè si deixàssim que la política fos un refugi de pirates –informàtics però igualment pirates– seríem responsables d'un crim imperdonable contra la democràcia. Moltes de gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President del Govern. Grups que vulguin intervenir. Doncs té la paraula el portaveu del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista, Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President; i gràcies al Sr. President de la comunitat, del Govern de les Illes Balears per aquesta compareixença, per les explicacions que ha donat, per la seva voluntat de venir aquí a explicar el que es coneix fins ara del cas Bitel, les actuacions que ha dut a terme el Govern, i també pel que ja havia fet prèviament el Govern, de remetre aquest cas als jutjats, perquè ens trobam una vegada més amb un cas que té dues vessants. Té una vessant que segurament hi ha activitats delictives, activitats que correspondrà a la policia investigar i als jutjats al final decidir si s'han produït aquests fets delictius, que sembla que els indicis són prou evidents que aquí pugui haver-hi hagut coses que entren dins l'àmbit del Codi Penal. Però a part de les activitats de les activitats que entren dins l'àmbit del Codi Penal, n'hi ha altres que han de tenir una valoració política, i que a hores d'ara creim que ja aquesta primera valoració política seriosa i responsable ja es pot fer; perquè ens trobam davant el fet d'un redireccionament de correu electrònic que, com ha explicat el Sr. President, no és a una institució qualsevol, no és a un moment qualsevol.

És en un moment on en aquestes illes el Partit Popular dominava absolutament totes les institucions, excepte alguns ajuntaments, i hi havia un lloc on no estava dominant, un lloc on ja hi havia una majoria de progrés, que era el Consell Insular de Mallorca, i en el Consell Insular de Mallorca s'estaven fent passes per dur una política territorial, una política urbanística diferent, i aquestes passes que s'estaven fent, que evidentment s'estaven fent amb discreció, que evidentment afectaven interessos econòmics molt poderosos, i que no s'havien de conèixer mentre no fossin decisions fermes, decisions preses, arribaven al secretari personal del Sr. President de la comunitat autònoma en aquells moments, arribaven per tant a un govern que estava fent una política territorial diferent, que tenia uns interessos diferents; i arribaven també -d'això sembla ser que hi ha evidències- a poderosos promotors, que actuaven abans que les mesures que volien prendre des del Consell Insular de Mallorca es poguessin dur a terme.

Per tant, estam davant uns fets que avui en dia nosaltres pensam que ja tenen una qualificació política, que ha de ser necessàriament molt greu. És un atemptat contra les normes més elementals de la democràcia, el fet que una institució pugui controlar, i aquí ja és una mica indistint quina ha set la forma, si ha set per error o voluntàriament, nosaltres no tenim opinió, però tots els tècnics diuen que sembla ser que no ha pogut ser de manera involuntària, però com deia, és indistint. Una institució que vol dur a terme una política diferent a la que fa la institució espiada, que continua aquest espionatge, que rebí la informació confidencial, que el President de la comunitat la utilitzi i en presumeixi des d'aquesta pròpia tribuna en el moment del debat sobre l'estat de la comunitat de l'any 98 són uns fets que, sense voler utilitzar qualificatius massa exagerats, pensam que són absolutament inacceptables, unes pràctiques polítiques que hem de desterrar definitivament des d'aquesta comunitat, i que és un escàndol que hauria d'haver produït ja responsabilitats polítiques entre els que es beneficiaren de rebre aquests correus electrònics que no anaven dirigits a ells; responsabilitats polítiques que no casen, precisament, amb el fet que la persona que al final podia rebre aquesta comunicació, ja que anava directament al seu secretari personal, aquesta

persona hagi estat ascendida a ministre. Realment no acabam d'entendre, això serà un problema del Partit Popular, però pensam que en un partit que fos respectuós de les formes democràtiques, respectuós de la democràcia i la legalitat, s'hauria hagut d'haver exigir ja responsabilitats polítiques als que actuaren d'aquesta manera.

Esperam en tot cas també que la investigació policial i judicial arribi a aclarir exactament quines varen ser les persones que varen produir aquest redireccionament, qui és que va ordenar que es fes, com es va derivar aquesta informació cap als afectats o els que podien tenir interessos econòmics.

Tot això, més altres escàndols o més altres qüestions que el Sr. President ja ha avançat en aquesta compareixença d'avui i que ja han aparegut en els mitjans de comunicació, i que sembla que donaran per bastant més, tot això pensam que els jutjats ho hauran d'investigar i ho hauran d'aclarir. Ara, les conseqüències polítiques per a nosaltres són molt greus, són des d'ara, no des d'ara, des del moment en què es va saber aquest fet, s'haurien hagut d'haver pres pel Partit Popular; recordem que hi ha hagut ja en la legislatura passada un altre cas, un escàndol de proporcions molt considerables que va afectar un president d'aquesta comunitat i del Partit Popular, que va tenir unes repercussions judicials però unes altres polítiques, perquè estam davant uns fets que moralment i políticament són inacceptables i se n'haurien hagut de derivar ja responsabilitats polítiques, d'aquests fets.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. En nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc crec que hem de felicitar el Grup Popular per la iniciativa d'aquesta compareixença i agrair al president la informació que ens ha aportat sobre el cas Bitel, un afer que pot esdevenir el principal escàndol polític a les Illes Balears des del restabliment del règim democràtic, i el llistó no estava precisament baix.

En aquest país hem hagut de tractar escàndols que apuntaven cap al més sagrat de la democràcia i dels seus valors: vot de difunts, suborns per aconseguir una moció de censura, o últimament el cas Formentera.

En el cas Bitel ens enfrontam amb una de les temptacions més perverses de l'exercici del poder: l'espionatge a l'adversari polític. A Mallorca tenim un precedent recent, un poc macarrònic, si volen, en l'Ajuntament de Ses Salines.

La política comparada ens aporta casos més il·lustres. A Washington hi ha un hotel que s'ha fet mundialment famós, és l'hotel Watergate; l'any 72 el Partit Demòcrata hi va instal·lar el

seu quarter general per a la campanya presidencial. L'espionatge de què fou objecte per part de la Casa Blanca a favor del Partit Republicà va significar un escàndol majúscul, gràcies, sobretot, a la tasca d'investigació i de denúncia del *Washington Post*. El "Watergate" va costar el càrrec a tot un president dels Estats Units, Richard Nixon, que dimitia l'any 74.

Veurem què succeirà a les Illes Balears, perquè en el cas de Bitel sembla incontestable, fins ara, que s'estava vulnerant de manera sistemàtica el secret de les comunicacions per ordre del Govern i amb la implicació directa del gabinet de Presidència. L'indicador "gabpresi" que figura en l'adreça receptora ens ubica perfectament, com també ho fa la situació física de l'ordinador afectat. De fet, que hi va haver reenviaments ni tan sols es nega; només s'argumenta que foren deguts a un rocambolesc error tipogràfic, una excusa, que s'ha dit, ridícula, que insulta la nostra intel·ligència i que per paga no dóna satisfacció a tot un seguit d'interrogants subsegüents als quals també s'ha fet esment: per què no s'avisà el titular de l'adreça intervinguda?; com no se'n temeren de l'error durant dos anys?; per què no hi va haver cap reacció?; etc. També jo esper, Sr. President, que el portaveu del Partit Popular ens vagi aportant avui informació.

L'apropiació del correu d'altri és, naturalment, constitutiva de delictes. Però què en direm quan perpetra aquesta apropiació el principal responsable de garantir-ne la confidencialitat? No oblidem que un servidor d'Internet fa les funcions d'un servei de correus. El simple fet que s'hagi redireccionat un correu sense el consentiment del seu titular és un atemptat gravíssim a la seguretat en les comunicacions. Segons la versió directa dels directius de Bitel, resulta que des de la Presidència del Govern s'ordenà un redireccionament i com que per error es va interpretar que s'afectava la presidència de la Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca, es va executar, i per avall! El fet que es tractàs d'una altra administració pública i que no constàs el parer, l'aquiescència del titular del compte, no va suposar el més lleu obstacle. Jo no sé en quin país vivim, on succeeixen aquestes coses.

La relació dels usuaris amb el seu servidor ha de ser d'una confiança sense màcula; el secret en aquest punt és essencial, tant o més com ho pot ser el secret bancari o el secret de confessió. Tots sabem que el nostre banc té moltíssimes dades i tots els moviments; sabem que el nostre servidor té el nostre correu, però hem de poder estar ben tranquils que no el consultaran si no és a instàncies nostres o per estricta ordre judicial. Si a més a més la responsabilitat del servei de correu rau en una administració pública, aleshores la seva violació és una infàmia encara més greu, i naturalment compta amb un tipus penal agreujat, especialment si no hi ha cap mena de sospita que es pugui atemptar contra l'interès públic i, en el nostre cas, la correspondència interceptada és la de la institució que representa democràticament tots els mallorquins.

Hem pensat tots, durant un moment, la manca d'escrúpols que ha de tenir qui gosa manar, des d'un govern, que se li lliurin còpies del correu que un altre envia? Quins seran els seus límits en l'exercici del poder? Pot arribar a compartir aquella filosofia de (...): "Només compte que no t'hi trobin".

Per altra banda, com ja heu fet vos, Sr. President, tampoc no podem passar per alt que la informació desviada era políticament i econòmicament molt sensible: l'urbanisme i l'ordenació del territori en una illa com Mallorca, on una retxa sobre un plànol pot valorar milers de milions de pessetes. Recordem que la mesura més important adoptada pel consell els anys 98-99 va ser la suspensió d'un centenar d'urbanitzacions i que una de les condicions que es posava per procedir a la seva desclassificació era que les obres no estiguessin començades o que estiguessin en un nivell molt primari d'execució. Són fàcils, molt fàcils, de deduir les conseqüències de posar aquesta informació, covada durant mesos, en mans de promotors urbanístics. Tots som conscients que hi va haver molta activitat durant els mesos de discussió i que fins i tot alguns espais s'escapoliren de la protecció per un reactivament de les obres. No crec que mai puguem provar cap mena de relació, és evident, però ens podem fer una idea del que parlem.

I a tot això encara s'afegeix un altre afer que haurem d'analitzar amb més temps en aquest parlament: el cas Equiof, un negoci d'amics i coneguts de Bitel que es crea per intervenir en el camp estratègic de les telecomunicacions i en el marc d'una guerra declarada contra l'Obra Cultural Balear. Avui no tindrem temps d'entrar-hi, però amb el que sabem del que ha fet Bitel, què podem pensar dels objectius d'Equiof i de l'obsessió del Govern del PP per controlar els repetidors de televisió?

Mentrestant, davant el goteig de notícies i a l'espera de la reacció que hi pugui haver avui, la reacció del Partit Popular ha estat més aviat penosa. Lluny d'assumir cap responsabilitat, ni una, s'han despatxat amb amenaces de querelles criminals, se'ns ha dit que la relació Bitel-Equiof era ben normal, i el que és greu, molt més greu, és que el seu responsable màxim, Sr. Jaume Matas, gosa dir a la premsa que tot li sembla una qüestió infantil, banal, sense importància, que no el maregin amb bajanades, bajanades publicava textualment un mitjà de comunicació.

Això, senyors del Partit Popular, no són bajanades, ans al contrari, al parer del nostre grup la sordidesa d'aquest cas ens situa dins l'òrbita mental dels estats totalitaris. El summum d'aquesta perversió del poder de voler-ho controlar tot, és el tema d'un dels llibres més comentats del segle XX i ara de rabiosa actualitat, naturalment gràcies a la televisió, el 1984 de George Orwell i el seu omnipresent *big brother*, el gran germà. En aquest llibre ens diu O'Brien, un dels dirigents del partit dominant: "El poder és el valor absolut i únic. Per conquerir-lo no hi ha res en el món que no hagi de ser sacrificat, i una vegada aconseguit, res no hi ha de prou important en la vida tret de la voluntat de mantenir-lo a qualsevol preu". Vet aquí la funció del gran germà. Mai no s'advertirà prou que l'encegament del poder fa perdre el sentit dels límits i provoca una percepció de complerta immunitat, la immunitat que dóna el propi poder o l'opacitat del seus engranatges.

Les victòries del liberalisme contra la legitimitat del poder absolut són uns dels bagatges més preciosos que ens cal salvar. Un antecessor de Nixon, el president també republicà Thomas Jefferson, redactor de la Declaració d'Independència dos segles abans del Watergate, ens havia advertit que el preu

de la llibertat és l'eterna vigilància; naturalment es referia a la vigilància dels ciutadans sobre el poder, del seu control, i no al revés.

Davant escàndols d'aquesta envergadura el perill més greu és el d'avesar-s'hi. Aquest és precisament el principal missatge de la novel·la d'Orwell; vostès recordaran l'evolució del protagonista, el Winston Smith; al principi de la novel·la el sentim com la nostra esperança, és el nostre heroi perquè es revolta contra un sistema monstruós, però a mesura que avança la trama Smith va claudicant. Les frases finals del llibre no fan concessions, hi diu: "Ja tot estava arreglat, tot assolia la perfecció, la lluita havia acabat. S'havia vençut a si mateix definitivament, ja estimava el Gran Germà".

Facem cas de l'advertència i malavegem per no perdre la capacitat de reacció, i quan dic reaccionar no vull dir limitar-nos a fer-ne befa i a fer-ne els acudits fàcils, o a considerar-ho una anècdota desagradable i tanmateix inevitable. No hem de reprimir aquell punt just de santa i sana indignació a l'hora d'exigir la depuració immediata de totes les responsabilitats polítiques que suscita el cas. Certament resulta lamentable haver d'esmerçar el temps d'aquest parlament en escàndols i corruptel·les quan tenim tants de reptes per afrontar com a país i que ens cal fer-ho plegats, des de la discrepància política però amb lleial col·laboració, i avui, a més, el debat resulta especialment desagradable per la coincidència amb el nomenament de Jaume Matas com a ministre de Medi Ambient; preferiria mil vegades aprofitar aquesta intervenció per felicitar-lo i demanar-li compromís en la resolució dels problemes del nostre país, però per enutjosa que resulti, la nostra tasca primera, prioritària a qualsevol altra, és vetlar pel compliment de les regles del joc. La gravetat del cas Bitel no ens permet ni treves ni indulgències.

Insistesc que el que cal ara és depurar les responsabilitats polítiques, una terminologia que va tenir l'encert de popularitzar el Partit Popular. Recordem que va ser en plena efervescència d'aquesta reivindicació, de separar les qüestions judicials de les polítiques, quan el Sr. Aznar va entimar el seu cèlebre "váyase, Sr. González", i ara fa ministre el Sr. Matas. Aquell mateix líder que per no perjudicar la seva imatge d'aspirant impollut va exigir la decapitació de Gabriel Cañellas, i tot per un cas que, es miri com es miri, no revestia el mateix nivell de gravetat del cas Bitel, ara amb una baldera majoria absoluta ja fa uns altres comptes. Es veu que era estratègia, estratègia i no principis, allò que guiava aquella determinació.

Les responsabilitats penals, les dirimiran els jutges. Confiam que hi haurà tots els suplicatoris i tota la participació, tota la col·laboració per part de qui l'hagi d'oferir. Tots, d'entrada el nostre grup, acatarem la decisió sigui quina sigui, però les responsabilitats polítiques a hores d'ara ja són més que evidents i s'han d'assumir sense dilació.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda, vagi acabant.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Acab, Sr. President.

El contrari seria blindar-se darrere les prerrogatives que ofereix el poder o esdevenir còmplices i encobridors. El preu de la llibertat és l'eterna vigilància; aquesta és una de les missions sagrades d'aquest parlament, vetlar per la llibertat dels ciutadans, garantir-los, per exemple, un dret tan bàsic com que ningú, i molt menys el poder amb finalitats espúries, no podrà furgar dins el seu correu. Estiguem a l'alçada d'aquesta sagrada responsabilitat.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments a un sector de la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda en nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. En nom del Grup Socialista té la paraula el Sr. Fernández Terrés.

EL SR. FERNÁNDEZ I TERRÉS:

Sr. Presidente, señoras y señores diputados, después de la completa información del presidente del Gobierno y de las intervenciones del resto de compañeros de los grupos parlamentarios, a mi modo de ver queda poco por aclarar en lo que es la esencia del caso del espionaje informático. Queda claro que hubo espionaje al presidente de la Comisión de Urbanismo del Consell Insular de Mallorca; queda claro que quien recibía el producto del espionaje era el secretario del entonces presidente del *Govern*, Sr. Matas, hasta hace poco portavoz de la oposición y hoy flamante ministro de Medio Ambiente, al que desde aquí felicito, aunque me hubiera parecido mejor, más oportuno, haberle nombrado ministro de Innovación Tecnológica, dado su pasado. Queda claro que lo que se espiaba tenía mucha importancia para diversos intereses económicos y territoriales: no se espiaba a la Comisión de Acción Social, se espiaba a la Comisión de Urbanismo. Queda claro, en definitiva, que a algunos dirigentes del PP les importa poco cual sea la manera de hacer política con tal de conseguir sus objetivos.

Lo que ya no está tan claro son las diferentes derivaciones del caso del espionaje informático. Creo que es necesario, por el bien de las instituciones, por el bien del sistema democrático, por el bien de los gobernantes y, sobre todo, de la oposición, ir hasta el fondo de cada una de las ramificaciones del caso.

Sr. Presidente del Gobierno, según la información que tiene, ¿me puede decir si es verdad que Bitel prestó 50 millones a la empresa Equiof sin otro aval que sus bienes muebles? ¿Es verdad que Equiof tenía entonces un capital social de un millón de pesetas y ningún trabajador en nómina? ¿Es verdad que la Sra. Cabrer, diputada del Partido Popular en la oposición, participó en la reunión del consejo de administración en que se concedió tal préstamo? ¿Es verdad que la propietaria d'Equiof

era empleada de Bitel? ¿Es verdad que su domicilio social es el mismo que el de otra empresa del consejero delegado Enric Adan?

Señores del PP, a parte de espiar podrían escuchar.

Sr. Presidente, ¿me puede decir si Equiof presentó una factura de 17 millones de pesetas por unos trabajos que no le encargó nadie, poco antes de que se le hiciese el préstamo de 50 millones? ¿Me puede decir si la valoración de esos trabajos no llega ni a la mitad? ¿Me puede decir si el mantenimiento de los equipos de la propia Equiof estaban incluidos en la factura?

Sr. Presidente, ¿me puede decir si el *Consell de Govern* -o certificar, mejor- presidido por el Sr. Matas aprobó en tres días la supuesta factura? ¿Es cierto que poco después el consejo de administración de Bitel renovó el préstamo por 35 millones de pesetas y con el mismo aval de los bienes muebles? ¿Es cierto que existen facturas de Equiof presentadas a Bitel que son un mero resumen de otras facturas de otras empresas, que lo único que hace Equiof es graparlas y presentarlas para ver si puede cobrarlas? ¿Son correctas las facturas? ¿Se corresponden con la realidad de los trabajos efectuados?

Sr. Presidente, tengo que preguntar si es verdad que el proyecto estrella del hoy ministro de Innovación Tecnológica, perdón, de Medio Ambiente, no tenía licencia de la Comisión nacional del mercado de las telecomunicaciones.

Si todo ello, como me temo, es cierto, la realidad es que quien tendría que subir a esta tribuna a dar explicaciones, a reparar el daño y luego dimitir se encuentra casualmente, o no tan casualmente, en Madrid.

Pero el artículo 176 del Reglamento de esta cámara establece cómo han de ser estas informaciones, y es mi responsabilidad como diputado del Grupo Socialista fijar posición, formular sugerencias y hacer preguntas sobre la comparecencia que fue solicitada por el PP y acordada por la Mesa del Parlamento.

Sr. Presidente del *Govern*, ¿puede usted confirmarme si el producto del espionaje informático a la Comisión Insular de Urbanismo fue utilizado en esta misma tribuna por el presidente del PP de Baleares, Sr. Matas? ¿Puede usted confirmarme si por esas fechas estaban en preparación medidas importantísimas en suelo rústico y moratorias urbanísticas por parte del *Consell Insular de Mallorca* que afectaban a muchas personas? ¿Es verdad que la documentación mostrada por un diputado del PP en la oposición, ex *conseller* del *Govern*, era distinta a la mostrada por el Sr. Matas en esta tribuna? ¿Es verdad que ese mismo diputado se ha saltado las normas de incompatibilidades de los funcionarios docentes asesorando a clientes relacionados con el caso Bitel?

¿Me puede explicar qué era en realidad el proyecto Bitel y sus satélites? Proyecto Bitel satélite del Sr. Matas, de la Sra. Estarás, del Sr. Flaquer, de la Sra. Cabrer... Según se decía en la propaganda era la creación de la sociedad de la información para que todos los ciudadanos accedieran fácilmente a los diferentes servicios; ¡hombre!, (...) tan fácilmente ¿no?, pero en

realidad ¿qué es Bitel?, ¿una sociedad de espionaje informático al servicio del PP?, ¿una sociedad que concede préstamos a amiguetes con sillas como avales?, ¿una sociedad que compite deslealmente con el resto de empresas del sector?, ¿una estafa, como el caso Menorca Bit?

Para el que no lo sepa, Menorca Bit es una especie de marca creada por los dirigentes del Partido Popular en el *Govern* y en el *Consell Insular de Menorca* y gestionada por Bitel; el invento consistía en ofrecer a los ciudadanos de Menorca un aparato que les permitiera acceder a Internet desde el televisor a bajo precio. El *Govern* tenía que poner 50 millones y el *Consell Insular de Menorca* otros 50 millones, y una empresa de telefonía ni un duro, su infraestructura. Se compraron 2.000 aparatos, aparatos que ya estaban (...) cuando el ex *conseller* Rami i el *expresidente* Sr. Triay firmaron el convenio; ya se denunció en su momento. Hoy no llegan ni a 200 los aparatos instalados. Sr. Presidente del *Govern*, ¿quien va a pagar la broma?, ¿qué harán con los 1.800 aparatos restantes? A lo mejor, como sugerencia, los pueden mandar a Madrid para que el Sr. Matas pueda quedar bien en los regalos de Navidad.

Si no fuera porque nos encontramos en el salón de plenos del *Parlament*, creería que estoy remedando el sainete, el guión, mejor dicho, de un sainete de baja estofa, un sainete protagonizado por la cúpula del PP en el *Govern*. Primero se despacharon con que era una tontería, el caso del espionaje, después que un error, más tarde y a medida que se han ido conociendo las derivaciones del caso se han buscado otros responsables: que si era un funcionario entre otros 3.000, cuando curiosamente era el secretario particular estaba a tres meses y además era el encargado del correo, que si pregunten al Sr. Ferrer, ex *conseller* de Educación..., cualquier cosa con tal de no dar la cara, y hay que dar la cara, yo creo que hay que dar la cara y no escudarse en subordinados que más o menos están comprometidos y que no pueden responder. Y finalmente solicitan la comparecencia y amenazan con ir a los juzgados.

Pues bien, ya estamos en la comparecencia y el caso también está en los tribunales. ¿Y ahora, qué? Ahora hay que aclararlo todo. Son muy graves los hechos para que queden impunes. Los ciudadanos tienen derecho a saber que cuando los responsables de un gobierno espían ilegalmente y utilizan su poder para transgredir las leyes deben responder por ello, deben responder administrativamente a todos los niveles, me parece que la Comisión del mercado de las telecomunicaciones ya está en ello; ahora, vaya usted a saber. De todas maneras, ¿quien pagará las posibles multas, las posibles indemnizaciones a otras empresas por competencia desleal, por ejemplo?

Las responsabilidades penales ya las establecerá la justicia y espero que lo haga pronto, que no ocurra como en otros casos que prescriben los delitos, pero las responsabilidades políticas yo creo que se dirimen aquí, en el *Parlament*. Si hubiera realizado los hechos una persona, cualquier persona, estaría muy mal, muy mal, pero cuando los realizan los responsables de un gobierno en el ejercicio de su cargo es que son intolerables.

Muy Honorable Sr. Presidente del *Govern*, si usted fuera el responsable de los hechos objeto de esta comparecencia no dudaría ni un segundo en pedir, en exigir su dimisión y la de todos los miembros del Gobierno que por activa o por pasiva hubieran participado en el tinglado. Es más, dado el conocimiento que tengo de usted y de todo su gobierno, estoy convencido que en vez de una sesión de comparecencia estaríamos en una nueva sesión de investidura, pero lo paradójico, lo extraño, es que los responsables se sientan en la oposición, ¿y cómo se hace dimitir a la oposición? La verdad es que, ese tema, no me lo he estudiado, no me lo sé y no puedo responder con solvencia. Se me ocurre que si nombraran a toda la cúpula del PP de Baleares ministros y ministras arregaríamos el tema. Al Sr. Matas ya lo han nombrado, la Sra. Cabrer podría ser ministra de Hacienda, encargada de préstamos del Estado, y el Sr. Flaquer, evidentemente, ministro de Justicia y de la verdad; así resolveríamos el asunto, aunque no creo que el Estado lo aceptase fácilmente.

En realidad, lo único que puede sugerir, lo único que puedo decir es que si yo estuviera en su caso hace días que me hubiera metido debajo de la cama y sólo hubiera salido para pedir perdón, pagar el estropicio y dimitir.

Gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments a un sector de la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fernández Terrés en nom del Grup Socialista. En nom del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. José María González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. Antich, Sr. Presidente del Gobierno...

(Remor de veus)

Sr. Antich, Sr. Presidente del Gobierno... Primero de todo tengo que darle las gracias por la comparecencia; tengo que darle las gracias porque, como usted ha dicho y efectivamente es así, hemos sido los miembros del Grupo Popular los que hemos pedido a la Mesa que solicitara esa comparecencia suya aquí. Se lo agradezco porque además es una muestra de un cierto talante que no todo su gobierno tiene, Sr. Antich, no todo su gobierno lo tiene: nosotros pedimos la comparecencia de la consellera de Medio Ambiente, que lamento que ahora no esté para escucharme, para hablar del incendio de Artà y no se presentó, de manera que precedentes de quien no se quiere presentar a las comparecencias, tenemos todos, Sr. Antich.

Nos dice usted enseguida que naturalmente habrá que esperar por la aclaración definitiva del supuesto caso de espionaje. Hombre, yo con esos inicios pensé que las cosas iban bien, usted ya retrocedía, porque ahora le diré para qué le hemos llamado a comparecer. Supuesto caso de espionaje, pero no se quedó más que en esa declaración. Usted y todo el coro,

la coral polifónica que le acompaña hoy en este acto, no es ya que hablen de espionaje, no es ya que lo den por condenado, el espionaje al anterior gobierno y a su presidente, sobre todo, contra el que va evidentemente dirigido esto, es que lo dan ustedes por condenado y fusilado, es que ya está absolutamente resuelto todo, no sé a qué han ido ustedes a la justicia si resulta que ya han juzgado, condenado y fusilado.

Sr. Terrés, solamente una observación. Supongo que usted, si la justicia después de todo archiva el caso, pedirá también la dimisión del presidente Antich, supongo, Sr. Terrés, supongo.

(Remor de veus)

Porque, claro, nosotros no le llamamos aquí para que nos cuente lo mismo que se ha contado en los medios de comunicación. Nosotros eso ya lo sabemos, eso ya lo sabe todo el mundo; todo lo que usted ha dicho aquí, lo hemos leído, oído y visto por activa y por pasiva en los medios de comunicación, todo, absolutamente todo, incluso lo referente -y nada más haré esta brevísima referencia al tema- a una empresa privada que es Bitel y a las relaciones de esa empresa privada, porque resulta que nosotros, yo concretamente pedí en su momento por la vía parlamentaria correspondiente que me dieran información sobre contrataciones de la sociedad Bitel S.A., y el 1 de abril del 2000, antes de ayer, como quien dice, me contesta la consellera Ramón, que en esto tiene mucho que decir, que "les comunicamos que el Gobierno de las Islas Baleares no tiene una posición mayoritaria en la sociedad Bitel S.A. y, por tanto, ésta ya no tienen el carácter de empresa pública; por eso, y porque no es procedente divulgar datos de una sociedad -no es procedente divulgar datos de una sociedad- que pertenece al sector privado, ya que eso puede repercutir en perjuicio de la actividad propia de la citada empresa -ya que eso puede repercutir en perjuicio de la actividad propia de la citada empresa-", la consellera Ramón y el Gobierno se preocupan mucho por la actividad de la empresa, "no se puede dar a conocer la documentación solicitada".

Pero estábamos en lo importante. ¿Por qué pedimos la comparecencia?, ¿para que nos cuente usted lo que ha contado a los medios de comunicación? No la pedimos por eso; nosotros le hemos llamado para que nos explique no los datos técnicos ni, insisto, todo lo que usted ha contado; nosotros hemos llamado aquí a comparecer al presidente de la comunidad porque efectivamente el tema es grave. Efectivamente el tema es grave y nos parece extraordinariamente grave que el presidente de la comunidad autónoma, cuando tiene una información, vía el Sr. Valenciano, de que se ha encontrado un correo redireccionado o cambiado de dirección, sorprendente en un determinado ordenador, en vez de hacer lo que parece razonable que tendría que hacer el presidente de la comunidad y cualquier persona sensata, que es una investigación previa, el Sr. Presidente de la comunidad baja allí, a la sala de prensa del Consulado del Mar, para conseguir que todos los titulares de la comunidad ya desde el primer momento juzguen, sentencien y condenen a quien interesa juzgar, sentenciar y condenar, al Sr. Jaime Matas, que acaba de ganar clamorosamente unas elecciones a un gobierno que todo el mundo acusa de parálisis y de fracaso, a un gobierno que ha

perdido absolutamente el crédito que tenía en su momento y el que por lo menos le concedía la expectación de toda la comunidad.

Ése es el problema. Ése es el problema fundamental, y en ese problema o en ese sentido, queríamos su comparecencia para hacerle, si es que usted no nos lo contestaba y aprovechamos nuestro turno para hacerselas, una serie de preguntas que sí que hacen al caso.

¿Por qué no se hizo una investigación previa en Bitel? ¿Por qué el presidente de la comunidad baja sin ni siquiera haber pedido una información en Bitel, en una empresa privada pero presidida por una de las conselleras miembros del Gobierno? ¿Por qué eso se hace *a posteriori*?, ¿por qué primero se baja y se dice *urbi et orbi* a los medios de comunicación que se ha producido un caso de espionaje?, porque así lo dijo usted aunque, eso sí, después añadió, naturalmente, “habrá que esperar a ver qué dice el juez”. Ya lo que haya dicho el juez o lo que vaya a decir el juez no impedirá que esto sea el titular, la primera información, la información clamorosa de que se ha producido, insisto, y ya está juzgado y condenado, el caso de espionaje.

¿Por qué no se piden explicaciones al funcionario afectado? Hay un funcionario afectado, hay un entorno de esos funcionarios afectados, ¿por qué antes no se piden esas explicaciones?, ¿qué es lo que pasa?, ¿por qué primero se baja a la sala de prensa y luego se empieza a pensar en eso?, ¿se sabe lo que dice el funcionario afectado?, ¿no es muy importante saber lo que dice el funcionario afectado?

Por qué después se acude, después de ya lanzada la pedrada, por supuesto, se acude y se reúne a la empresa, y entonces se pide un informe en la empresa Bitel, entonces se pide un informe a los técnicos, a los técnicos de una empresa que es la responsable de lo que ha sucedido, después se pide eso. El informe de la empresa es tajante, el informe de la empresa es tajante absolutamente y dice que es un error involuntario, un error involuntario. Eso se da por bueno, la consellera Ramón, que preside el Consejo de Administración, reunido con tan grave y solemne motivo, sale y dice, está en todos los medios de comunicación y no voy a perder el tiempo leyéndolo, pero está en todos los medios de comunicación, dice que le parece lógico, que lo que no entiende -lo dicen los medios- cuando sale de allí, es que cree que el funcionario tenía que haber avisado, o el funcionario o alguien tenía que haber avisado antes, y a ella le parece que no se ha avisado. Sale, dice eso, por la mañana, se va al Consolat, supongo que al Consolat, no lo sé, porque mi servicio de espionaje no es tan bueno, pero se va a algún sitio e inmediatamente, al cabo de unos minutos o de un rato, aparece y dice que de lo dicho, nada, de lo dicho nada. A partir de ahí es todo un verdadero vodevil, es decir, lo que pasa con Bitel, con el nuevo nombramiento, con todo lo que va en torno a lo que hay, en torno al nuevo nombramiento, es todo algo verdaderamente inenarrable, pero propio de un gobierno que nos tiene acostumbrados a hacer las cosas de forma precipitada y chapucera.

Nosotros negamos rotundamente que se hubiera llevado a cabo ningún control voluntario del correo, a nadie, y que no se hubiera hecho uso de él con posterioridad si es que había un direccionamiento, como parece, erróneo. Y además aquí parece que un poco de sentido común lo deja claro. Usted que hoy ha dejado aquí sobre la mesa una serie de insidias que luego, como digo, todos los polifeos han dado ya por hechas y por ciertas, se desprecia la inteligencia. ¿Ustedes se creen que alguien en su sano juicio que quiere espiar, manda un correo al ordenador que tiene a dos metros de su mesa? ¿Y ustedes creen que después se va y deja eso así?

(Remor de veus)

¿No habían dicho ustedes que echaban humo las máquinas de destruir papeles de la Conselleria de Turismo, lo dijeron concretamente, en la Conselleria de Turismo no hay ninguna, pero también se dijo? ¿Se puede pensar que eso se hace así? ¿Ustedes creen que todo el mundo llega al nivel de chapuza al que han llegado ustedes, como se ha demostrado precisamente, por cierto, con este caso?

(Remor de veus)

Dejemos que sean los jueces quienes dictaminen, dicen ustedes. Pero no los dejan, ustedes ya han dictaminado. Y claro, han dictaminado porque el enemigo a batir es Jaume Matas, el enemigo a batir es Jaume Matas y el Partido Popular y el Grupo Popular, ustedes siempre han estado en eso, desde el principio, llevamos así muchos meses, por cierto, nueve de ellos, nueve de ellos, porque una de las cosas que se dicen constantemente son los dos años que eso estuvo así, yo no sé si ustedes recuerdan que nueve meses llevan ustedes, pero como están tan poco acostumbrados, como todavía ustedes no se han sentado en su sitio, como todavía están haciendo oposición, que es lo único que pretendidamente saben hacer, llevamos, ustedes llevan nueve meses, de los pretendidos dos años, ustedes se pasaron nueve meses con el correo redireccionado, ¿qué pasa?, ¿espiaban ustedes al Sr. Lacy? ¿Estuvieron ustedes espiando al Sr. Lacy, a ver qué urbanizaciones el Sr. Lacy ponía o quitaba?

(Remor de veus)

No lo sé, ¿qué hicieron ustedes en los nueve meses? Es legítimo que yo me lo pregunte y que yo tenga las mismas sospechas que puedan tener ustedes. Eso parece evidente.

Mire, Sr. Antich, desgraciadamente, pese a que en el Parlamento teóricamente tiene que haber un cierto equilibrio entre las intervenciones de unos y de otros, desgraciadamente, como digo, tengo muy poco tiempo, y ya me han avisado de eso. Pero quería decirle a usted que gobierne, Sr. Antich, que el problema es que lo que tiene que hacer es gobernar, olvidarse del Partido Popular, el Partido Popular está aquí para hacer oposición, y la seguirá haciendo, la seguirá haciendo, eso se lo puedo asegurar, seguiremos llevando el control del gobierno, y de los eventuales escándalos que pueda haber en este gobierno, que hay alguno del que todavía no hemos oído hablar, y sí que parecen escandalosas algunas de las cosas que

han sucedito aquí, en estos últimos tiempos, y que sin embargo, sorprendentemente, de eso, no se ha hablado o se ha procurado evitar hablar. Usted gobierne, hoy todavía por la radio oía a alguien poco sospechoso, yo creo, de comulgar con los criterios del Partido Popular, el Sr. Lorenzo Bravo, secretario general de UGT, le he oído por la radio esta mañana, y decía ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. González i Ortea, vagi acabant.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, voy acabando, Sr. Presidente. Gracias.

Y decía lo mismo que le venimos diciendo nosotros y que a usted no le gusta y que usted transforma inmediatamente en esa especie de oposición de la oposición, decía las dos cosas que están en la calle y que son una realidad, usted, sr. Antich, su gobierno, no gobierna, no hacen cosas, están paralizados, les falta capacidad para hacer cosas. Primer problema. Segundo problema, ustedes airear, sin ninguna meditación previa, grandes programas, y esos grandes programas se quedan en nada, absolutamente en nada.

Si quiere se los leo, pero ya por ahorrar tiempo, el Sr. Presidente no me deja, pero se los podría leer. Es una evidencia, no, no lo quieren, porque comprendo que molesta mucho oír las verdades. Están obsesionados, está obsesionado, Sr. Antich, con el Partido Popular, y no se tiene usted que obsesionar, se tiene que obsesionar usted con su capacidad de gobierno, se tiene que obsesionar usted con lo que sus ciudadanos, los ciudadanos de esta comunidad, esperan que haga.

Y contesteme, finalmente, Sr. Antich, después de contestarme que es lo que hicieron ustedes estos meses, por qué usted baja y no hace investigaciones previas, por qué usted habla de quitarse de enmedio, pero por qué usted se quita de enmedio en el momento en que las cosas, en el momento en que las chapuzas empiezan a salir y se buscan esa fontanería oscura, esa fontanería con cierto mal olor que le prepara a usted los vídeos y los zooms, por qué no se preocupa usted de saber, Sr. Antich, no se preocupa usted, Sr. Antich, de contestarnos a esas preguntas. Se lo agradecería mucho, porque precisamente es para eso que pedimos la comparecencia, el tema está en el juzgado, será el juzgado el que lo defina, y será el juzgado el que, desde luego, vaya a archivar el caso, y si eso es así, reclamaremos, Sr. Terrés, que pida usted la dimisión del presidente del Govern.

Gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments a un sector de la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González i Ortea en nom del Grup Popular. Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. González Ortea, jo a això li dic replegar veles, replegar veles, el veig molt fluixet amb aquesta intervenció, molt fluixet el veig. Comença dient si hi ha gent del nostre govern que no té la mateixa predisposició que jo a comparèixer, li vaig a saber que en relació amb l'incendi d'Artà, la consellera va comparèixer en comissió i va comparèixer en aquest parlament. Qui no va comparèixer quan se li va demanar que comparegués a explicar què passava amb la sentència definitiva del túnel de Sóller va ser el Sr. Matas, i li ho demanarem tots. No va tenir coratge de sortir a explicar què pensava fer en relació amb un tema tan important com era la sentència del túnel de Sóller, que li vull recordar que hi ha cinquanta o més milions que ningú no els ha tornat mai, i que qualcú se'ls va endur d'una obra pública. I era normal que el president, si hagués tengut una mica de coratge, hagués sortit a explicar a veure exactament què passava.

Llavors vostè surt aquí i diu "qui fa una "xapussa" com aquesta, qui és que fa una "xapussa" de posar un ordinador just devora el president per espiar?, o no se'n recordar de les "xapusses" dels talons del túnel de Sóller, si vostès són els reis de la "xapussa", vostès són els reis de la "xapussa". I gràcies a les "xapusses" ens en temem. No importa investigar, no hem investigat res de totes aquestes qüestions, el que passa és que ha arribat un moment que la brutor surt sola, la brutor surt sola i com que surt sola amb un rebot, amb un rebot els hem tornat a agafar a vostès, els hem tornat a agafar.

I vostè ve i em diu, "és que vostè va fer investigacions abans de sortir a la roda de premsa". Miri, jo a la roda de premsa vaig sortir, vaig explicar una determinada situació i vaig dir a una pregunta d'un dels periodistes, que feia -exactament el que he dit avui- tota la impressió que s'havia produït un espionatge polític, però que per això ho dúiem als tribunals, i que els tribunals hi dirien el que toca. El que passa és que de les impressions i de les presumpcions, vostè ve aquí i ens diu que no les podem fer. A mi em sap molt de greu, hi comença a haver moltes de qüestions que no tenen resposta i que qualcú haurà de donar aquesta resposta, i si hi ha un qualcú que hi està implicat i no dóna respostes, en principi hem de pensar, en principi hem de pensar que qualche tipus de culpa té.

Miri, quan la consellera d'Energia i d'Innovació Tecnològica surt i ho explica, ja havia estat fent tota una sèrie de gestions dins Bitel, clar que sí, clar, una altra cosa és que llavors es passin tota una sèrie de documents o s'hagin d'enviar documents als jutjats, això són altres tipus de temes, però sí que tenia una informació. Llavors, no és el tema de si nosaltres férem investigacions o no, Sr. González Ortea, vostès m'han cridat aquí perquè jo fes una valoració del cas Bitel, i l'he feta, i crec que he respost perfectament al que vostè m'ha demanat. Però no és el tema de dir hem fet investigacions o no, són els resultats, són els resultats que haurem de pair entre tots, i la Sra. Cabrer em mou el cap.

Miri, Sra. Cabrer, vostè com altres diputats que seuen avui aquí, la veritat és que en aquest cas i en el cas d'Equiof, han fet

tots els papers, tots els papers, i això, perdonin-me, però fa mala olor. Fa mala olor que el Sr. Matas, com va passar ja a sant Pere que va negar tres vegades el Bon Jesús, resulti que surt i quan li parlem d'un document, digui que aquest document és un document que varen repartir al fòrum, faci sortir a un dels diputats que seuen aquí a explicar que aquest document l'havien repartit a un fòrum a no sé quantes persones; llavors resulta que es demostra que no l'havien repartit al fòrum, per tant, primera mentida, primera negada d'implicació. Llavors, el Sr. Matas diu que bé, que això és en Vallori, en Vallori és un de tants dels funcionaris de la comunitat autònoma, 6, 7, 8.000, era a tres metres del seu despatx, era assegut dins la mateixa, era assegut -era, ja no hi és- dins la mateixa habitació que la secretària personal del Sr. Matas; això vol dir que qualsevol conversació de la secretària personal, telefònica o no telefònica, el Sr. Vallori l'escoltava, per tant, qualcú tipus de confiança devien tenir en ell, perquè si no, a més de "xapussers" són beneïts, a més de "xapussers" són beneïts, i jo no els hi tenc, per beneïts, jo no els hi tenc, jo no els hi tenc. Però llavors, resulta que quan al Sr. Matas li demanen del tema Equiof, i diu que ell no en sap res, d'això, que això era cosa del Sr. Ferrer, ja tornam passar la pilota cap a un altre, la pilota no la tenim mai al nostre camp, sempre la passam cap a un altre, és ben hora que els que tenen responsabilitats, si volen que no els impliquem, si volen que no els facem, que no creguem que hi han estat implicats, és ben hora que parlin clar. Miri, mentre el Sr. Matas no surti i digui de qui va rebre aquell document que va mostrar aquí, al Parlament, al debat de l'any 1998, mentre no ho digui, nosaltres ens pensarem que l'ha rebut a través de l'ordinador del Sr. Vallori, mentre no digui de qui ha rebut aquest document, nosaltres ens pensarem que l'ha rebut a través de l'ordinador del Sr. Vallori. Perquè va quedar ben demostrat que el document que va mostrar el Sr. Flaquer i el document que va mostrar el Sr. Matas eren dos documents diferents, dos documents diferents. I el Sr. Matas va llegir la portada del document i és exactament el document que va viatjar pel correu del Sr. Quetglas i, per tant, a l'acte, una còpia anava a Presidència del Govern, a l'acte, una còpia anava a un ordinador que estava dins Presidència del Govern. Per tant, mentre el Sr. Matas no surti aquí i ens digui de qui l'ha rebut, nosaltres, Sr. González Ortea, pensarem que ho ha rebut d'aquest ordinador.

Recordi que el Sr. Matas va sortir aquí i se'n va fer molt gros, eh? Va dir que, ens ho deia a mi i al Sr. Quetglas, que estàvem asseguts allà, "vostès també en tenen de Bareas", no se'n recorda?, tota aquella pallassada des d'aquí dalt, dient "vostès també en tenen de Bareas". Idò, aquella pallassada ara passa factura.

Bé, llavors vostè, la veritat és que és una replegada de veles tan grossa que poques coses li puc contestar més. Crec que li he explicat molt clarament quins eren els arguments que havien fet que en el seu moment aquest cas es posàs en mans del fiscal. Vostè ho troba poc, bé, home!, que un ordinador del Consell Insular de Mallorca, de la Comissió Insular d'Urbanisme, estigui connectat directament amb un ordinador de Presidència del Govern, d'una persona que està dins el gabinet de confiança del president del Govern, vostè, a això, ho troba una cosa normal. Que al mateix temps que passen

aquestes coses, resulta que hi hagi una batalla política important entre la comunitat autònoma i el Consell Insular per tota una sèrie de temes urbanístics i que el Consell Insular estigui preparant unes normatives cautelars, unes normatives de desclassificació d'urbanitzables, unes noves normatives, com és el Pla territorial de Mallorca, que tota aquesta informació era importantíssima i que afectava moltíssima gent i que, per tant, això ocorre al mateix moment que hi havia tot aquest invent en marxa, vostè ho troba poc.

Totes aquelles preguntes que jo en feia, que si realment hagués pogut ser un error, com és que en totes les altres circumstàncies, en totes les altres connexions que s'havien fet, resulta que els altres connexions només havien durat tres mesos, i aquesta no, resulta que les altres connexions s'avisava tots els implicats, i el Sr. Quetglas, no, resulta que s'havia de connectar el president caib amb el Sr. Vallori, no es connecta per error estrany, segons diuen alguns, es connecta el president de la Comissió Insular d'Urbanisme amb el Sr. Vallori, però de l'altra connexió, que devia ser important si l'havien demanada, no se'n torna a parlar pus mai, no torna fer falta a ningú, absolutament a ningú. Home!, totes aquestes coses, vostè em perdonarà, però són un poc rares.

Per cert, ara resulta que a tota Espanya el Sr. Aznar ha guanyat les eleccions, menys aquí que les va guanyar el Sr. Matas, ara resulta que ..., el Sr. Matas, com molt bé s'ha dit darrerament, ha estat capaç de posar d'acord a tots els altres partits per fer una alternativa en contra del Partit Popular, d'això sí que li hem de donar les gràcies, d'això sí que n'ha estat capaç, el Sr. Matas, però el Sr. Matas, perdoni'm, no sé si va guanyar o no les eleccions, el cert és que en aquests moments té unes altres feines a un altre indret, i que, com vostès saben, *lo cortés no quita lo valiente*, i jo ja li vaig donar l'enhonorabona al seu moment i esper que ell, que coneix bé els problemes d'aquesta comunitat, ens ajudi molt. Però aquestes darreres eleccions generals qui les va guanyar va ser el Sr. Aznar, no va ser el Sr. Matas.

Per altra banda, donar les gràcies a tots els altres portaveus dels distints grups parlamentaris, i en relació amb les preguntes que se m'han fet en relació amb Equiof, dir que efectivament Bitel va ser un préstec de 50 milions de pessetes a Equiof damunt uns béns mobles, un préstec que sense cap dubte ni un s'haurà d'estudiar, que aquesta empresa, Equiof, si jo no vaig malament, el seu primer capital va ser 1 milió de pessetes, i també va ser un préstec de Bitel, és una cosa que tampoc no acaba de quadrar massa, que efectivament és una empresa que sembla que no tenia treballadors, que és ver que se'ns ha presentat una factura de devers 20 milions o es va presentar al seu moment una factura de devers 20 milions de pessetes, que eren 17 milions de pessetes més IVA, per unes feines que ningú no havia comanat, el Govern de la comunitat autònoma no havia comanat aquestes feines a Equiof, els nostres tècnics les valoren en 6 milions i busques de pessetes, devers 7 milions, feim números rodons, 7 milions de pessetes, de 20 a 7 així mateix hi ha una mica de diferència, i és una factura que després d'haver-se presentat, en tres dies, s'havia aprovat pel Consell de Govern i s'havia aprovat, en tres dies, en tres dies el Govern de la comunitat autònoma havia aprovat aquesta factura. La

veritat és que sembla, ho estam mirant encara, que no hi havia informes tècnics que avalassin el pagament d'aquesta factura. Tot això està relacionat que Equiof havia de tornar aquests 50 milions i que, per tant, devia necessitar doblers, perquè no en devia tenir, perquè clar, si ja va néixer amb 1 milió de Bitel, quins doblers havia de manejar? I, per tant, era una forma d'anar passant-los doblers, és a dir, una petita bolla de què n'haurem de parlar, i aquest president està totalment disposat que el Partit Popular li demani una altra compareixença. També vendré ben gustós.

En relació amb totes les altres preguntes que se m'han fet per part del representant del Grup Parlamentari Socialista, dir que efectivament totes estan en línia un poc amb el que ja jo en el seu moment he explicat en la primera intervenció, per tant, la veritat és que no m'allargaré massa més.

Per acabar, només dir que em sap greu, el Partit Popular tenia una possibilitat de sortir aquí i d'ajudar a aclarir un tema tan greu com aquest i que, sense cap dubte ni un, durà moltes de conseqüències, com no pot ser d'altra manera. Però, com sempre, el Partit Popular el que ha fet ha estat tirar balons fora, no donar cap tipus d'explicació, i jo el que vull dir aquí és que continuu pensant que més que jo avui venir aquí a explicar aquesta qüestió, hagués convengut més que persones com la Sra. Estaràs o el Sr. Matas haguessin vingut aquí a explicar tot el que sabien del tema de Bitel. Crec que això hagués pogut ajudar a aclarir tota aquesta qüestió.

I, Sr. González Ortea, no es preocupi quant a la feina d'aquest govern, aquest govern tracta temes que durant setze anys estaren dins els calaixos, que no se'ls va donar cap tipus de solució, i no dubti que si vostès s'haguessin espavilat més en qüestions com l'energia, com les carreteres, com l'aigua o com la pagesia, avui, aquest govern, no tendria tants de problemes, els problemes tots són heretats de vostès.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President del Govern. Sr. González Ortea, em demana la paraula, per què?

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Yo le pediría un turno de contradicciones, en aplicación del artículo 71.5 del Reglamento del Parlamento que se refiere al equilibrio de las intervenciones. Pediría un brevísimo turno de contradicciones, hay algun precedente parecido y pediría que lo aplicara. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. González Ortea, no ... Sra. Barceló, per favor, tranquil·la. Sr. González Ortea, no concediré aquest torn, però li ho justificaré. És la tercera vegada que compareix un president de govern, dues vegades va comparèixer a la tercera legislatura,

aquesta és la primera vegada que compareix a la cinquena legislatura, a la tercera legislatura va comparèixer una vegada en relació al cas de Brokerval, el president Sr. Cañellas, amb una diputació permanent, que efectivament es regeix per les mateixes normes que el plenari que la Presidència va considerar pels motius que en aquell moment trobàs, que havia de donar uns torns de rèpliques i contrarèpliques, però no era en plenari, era en una diputació permanent. La segona vegada va ser pel cessament, precisament, també va comparèixer el Sr. Cañellas, de la consellera de Cultura, Educació i Esports, l'any 92, també va ser en plenari i es va aplicar estrictament el Reglament. I hi ha un tercer motiu, la compareixença del president del Govern, el Grup Popular, i la Mesa li va concedir, perquè va considerar que era oportú concedir-li, es va fer atenent-se a l'article 176 del Reglament que determina exactament quin és el tractament d'aquesta exposició. Per tant, aquesta presidència, en ús de les seves facultats, no vol establir un procedent que no s'ha donat mai a plenari, per tant, no hi ha intervenció.

I amb això, amb aquesta intervenció meva, s'ha conclòs el tema de la compareixença, i s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma